

บทที่ 2

ข้อผิดพลาดในการใช้คำแท้

ในหลักภาษาจีน ได้แบ่งประเภทของคำออกเป็นสองหมวดใหญ่ คือ คำแท้ (實詞 shící) และ คำไม่แท้ (虛詞 xūcí) คำแท้คือคำที่สามารถทำหน้าที่เป็นภาคประธาน หน่วยกริยา หรือ หน่วยกรรม ซึ่งเป็นส่วนประกอบหลักของประโยค แต่คำไม่แท้ไม่สามารถทำหน้าที่เหล่านี้ได้ คำแท้คือคำที่ใช้แสดงถึงสิ่งของ เรื่องราว การกระทำ อากัปกริยา การเปลี่ยนแปลง คุณสมบัติ สภาพ ฯลฯ แต่คำไม่แท้ไม่มีความหมาย นำมาใช้เข้าประโยคเพื่อประโยชน์ทางด้านไวยากรณ์เท่านั้น เช่น คำว่า 的 de 把 bǎ 被 bèi 所 suǒ 呢 ne 嗎 ma (Zhū Dèxī, 1997a: 39)

ข้อผิดพลาดในการใช้คำแท้ คือ การเลือกใช้คำแท้ที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมมาใช้ในประโยค โดยอาจเกิดจากการที่ไม่เข้าใจประเภทของคำคำนั้น หรือการใช้คำอย่างผิดวิธี ซึ่งแบ่งได้เป็นสองกรณี คือ

- 2.1 การใช้คำผิดประเภท
- 2.2 การใช้คำไม่รับกัน

2.1 การใช้คำผิดประเภท

การใช้คำผิดประเภท หมายถึง การใช้คำไม่ถูกต้องตามคุณสมบัติของคำนั้นๆ เช่น การนำเอาคำนามมาใช้เป็นคำสรรพนามกริยา การนำเอาคำอกรรมกริยามาใช้เป็นคำสรรพนามกริยา เป็นต้น การนำเอาคำแต่ละคำมาใช้ จำเป็นต้องทราบก่อนว่าคำคำนั้นเป็นคำประเภทใด เป็นคำนาม คำกริยา หรือ คำวิเศษณ์ ทั้งนี้เป็นเพราะคำแต่ละประเภทมีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน และทำหน้าที่ในประโยคได้ต่างๆ กัน คำในภาษาจีนบางคำอาจเป็นได้มากกว่าหนึ่งประเภท บางคำอาจทำหน้าที่ได้เพียงประเภทเดียว

ในการวิจัยพบว่ามีปัญหามีปัญหาในการใช้คำผิดประเภทเป็นจำนวนมาก ซึ่งเกิดจากสาเหตุสำคัญสองประการคือ

1. นิสิตแปลตรงตัวจากภาษาไทยไปเป็นภาษาจีน โดยนึกว่าคำที่มีความหมายตรงกันในภาษาจีนนั้นมีคุณสมบัติทางไวยากรณ์เหมือนกับคำในภาษาไทย
2. นิสิตไม่ทราบว่าคำที่ใช้เป็นคำประเภทใด มีคุณสมบัติทางไวยากรณ์อย่างไร

ข้อผิดพลาดต่างๆ แบ่งตามประเภทของคำได้ ดังนี้

- 2.1.1 การใช้คำนามผิด
- 2.1.2 การใช้คำกริยาผิด

2.1.3 การใช้คำคุณศัพท์ผิด

2.1.4 การใช้คำบอกลักษณะเฉพาะผิด

2.1.1 การใช้คำนามผิด

การใช้คำนามผิด หมายถึง การนำคำนามไปใช้แทนคำอื่นๆ ในประโยค โดยที่คำนามนั้นๆ ไม่สามารถทำหน้าที่นั้นได้

คำนามในภาษาจีนมีคุณสมบัติทางไวยากรณ์ดังนี้ (Zhū Déxī, 1997a: 41, Mǎ Zhēn 1997: 23) คือ

1. สามารถนำจำนวนนับและลักษณนามมาขยายได้
2. ไม่สามารถมีคำวิเศษณ์มาขยายได้
3. ไม่สามารถมีกรรมตามหลังได้

ข้อผิดพลาดในการใช้คำนาม ในงานเขียนของนิสิตมีสองกรณี คือ

2.1.1.1 การนำคำนามไปใช้เป็นคำกริยา

2.1.1.2 การนำคำนามไปใช้เป็นคำคุณศัพท์

2.1.1.1 การนำคำนามไปใช้เป็นคำกริยา

การนำคำนามไปใช้เป็นคำกริยา หมายถึง การนำคำนามมาใช้ในตำแหน่งที่ต้องใช้คำกริยา ข้อผิดพลาดในลักษณะนี้มักเกิดจากการที่นิสิตคิดว่าคำนามที่ใช้นั้นสามารถใช้เป็นคำกริยาได้ ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 1

* 雖然我遇到不知道的、難答的或討厭的問題，我也盡量 答案他們。

* Suīrán wǒ yùdào bù zhīdao de, nándá de huò tāoyàn de wèntí, wǒ yě jìnliàng dá-àn tā men.

* แม้ว่าฉันจะต้องเผชิญกับคำถามที่ไม่รู้ ที่ตอบยากหรือนำรำคาญ แต่ฉันก็พยายาม คำตอบ

พวก

เขา

ประโยคที่ 2

* 要是我盡力地幫助外國運動員，這樣可使他們印象我們的國家。

* Yàoshì wǒ jīnlì de bāngzhù wàiguó yùndòngyuán, zhèyàng kě shǐ tāmen yìnxiàng wǒ men de guójiā.

* หากฉันช่วยเหลือนักกีฬาต่างชาติอย่างสุดความสามารถ เช่นนี้ ก็จะทำให้นักกีฬาต่างชาติ ความประทับใจ ประเทศของเรา

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 1 และ 2 เกิดจากการนำเอาคำนามมาวางไว้หน้าหน่วยกรรมของประโยค ซึ่งคำนามในภาษาจีนไม่สามารถตามด้วยหน่วยกรรมโดยไม่มีคำกริยาได้ (Mǎ Zhēn, 1997: 23) ในประโยคที่ 1 และ 2 答案 dá-àn คำตอบ และ 印象 yìnxiàng ความประทับใจ เป็นคำนาม แต่ในประโยคข้างต้น ได้นำเอา 他們 tāmen และ 我們的國家 wǒmen de guójiā ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นคำนามมาทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมวางไว้ข้างหน้า เดิมที 答案 dá-àn และ 印象 yìnxiàng เป็นคำกริยา ดังนั้น จึงควรนำคำที่สามารถทำหน้าที่เป็นคำกริยา เช่น ควรนำคำว่า 回答 huídá ตอบ มาใช้แทน 答案 dá-àn ในประโยคที่ 1 เพราะ 回答 huídá เป็นคำสรรพนามกริยา

ประโยคที่ 1

√ 雖然我遇到不知道的、難答的或討厭的問題，我也盡量回答他們。

√ Suīrán wǒ yùdào bù zhīdao de, nándá de huò tǎoyàn de wèntí, wǒ yě jìnliàng huídá tā men.

√ แม้ว่าฉันจะต้องเผชิญกับคำถามที่ไม่รู้ ที่ตอบยากหรือนำรำคาญ แต่ฉันก็พยายามตอบ พวกเขา

ส่วนในประโยคที่ 2 นั้น แก้ไขได้โดยเติมคำกริยา 有 yǒu มี ลงในประโยค เพื่อให้ 印象 yìnxiàng ความจดจำได้ ความประทับใจ ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรม วลี 有印象 yǒu yìnxiàng มีความหมายกลางๆ แปลว่า มีความประทับใจ ไม่ระบุว่าเป็นความประทับใจในทางที่ดีหรือร้าย หากเราต้องการหมายถึง การจดจำในทางที่ดี หรือ ความประทับใจที่ดี แล้ว ควรเติมคำว่า 好的 hǎo de ขยายหน้าคำว่า 印象 yìnxiàng ด้วย เมื่อประโยคมีทั้งกริยาและกรรมแล้วหากต้องการระบุเพิ่มว่า ประทับใจสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือ มีความประทับใจที่ดีกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด แล้วให้เติมคำว่า 對 duì กับ ต่อ ไว้หน้าสิ่งนั้น แล้วนำมาใช้เป็นคำขยายวางไว้หน้าวลี 有好的印象 yǒu hǎo de yìnxiàng ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 2

√ 要是我盡力地幫助外國運動員，這樣可使他們對我們的國家有好的印象。

√ Yàoshì wǒ jīnlì de bāngzhù wàiguó yùndòngyuán, zhèyàng kě shǐ tāmen duì wǒmen de guójiā yǒu hǎo de yìnxiàng.

√ หากฉันช่วยเหลือคนที่ฟ้าต่างชาติอย่างสุดความสามารถ ก็จะทำให้พวกเขา มีความประทับใจ ที่ดีต่อประเทศของเรา

ประโยคที่ 3

* 當我遇到不好的事情，我給媽媽電話。

* Dāng wǒ yùdào bù hǎo de shìqing, wǒ gěi māma diànhuà.

* เวลาที่ฉันพบเรื่องไม่ดี ฉัน จะ โทรศัพท์ หาแม่

ข้อผิดพลาดในประโยคที่ 3 เป็นการนำเอาคำนามมาทำหน้าที่เป็นคำกริยา โดยที่คำนามคำนั้นไม่สามารถทำหน้าที่เป็นคำกริยาได้ ทำให้ประโยคนั้นมีสภาพเป็นประโยคที่ไม่สมบูรณ์ กล่าวคือขาดคำกริยาไป มีแต่คำนามที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมของประโยค คำว่า โทรศัพท์ ในภาษาไทยเป็นได้ทั้งคำนามและคำกริยา แต่ในภาษาจีนนั้นคำว่า 電話 diànhuà มีความหมายระบุถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในการโทรศัพท์หรือคำพูดที่ผ่านโทรศัพท์ ซึ่งเป็นคำนามได้เพียงอย่างเดียว ประโยคนี้จึงขาดคำกริยาไป หากต้องการหมายถึง โทรศัพท์ ที่เป็นคำกริยาแล้ว ต้องใช้ว่า 打電話 dǎ diàn huà โดยเติมคำกริยา 打 dǎ ไว้ข้างหน้า 電話 diànhuà เพื่อให้ประโยคสมบูรณ์ ดังนี้

√ 當我遇到不好的事情，我給媽媽打電話。

√ Dāng wǒ yùdào bù hǎo de shìqing, wǒ gěi māma dǎ diànhuà.

√ เวลาที่ฉันพบเรื่องไม่ดี ฉันจะ โทรศัพท์ หาแม่

อย่างไรก็ตาม คำนามในภาษาจีนสามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดงได้ ซึ่งเราเรียกภาคแสดงชนิดนี้ว่าเป็น ภาคแสดงที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม (體詞性謂語 tǐcíxìng wèiyǔ) ซึ่งสามารถเป็นได้ทั้งคำนาม คำบอกเวลา และนามวลี แต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังนี้ (Zhū Dèxī, 1997a:102-103)

1. ประโยคที่นำคำที่มีคุณสมบัติเป็นคำนามมาใช้เป็นภาคแสดงนั้น จะต้องสามารถเติมคำว่า 是 shì (อ่านเสียงเบา) ซึ่งแปลว่า เป็น หรือ คือ ไว้หน้าคำนามนั้นได้ และในการปฏิเสธจะใช้ 不是 bù shì ไม่ใช่ มาปฏิเสธได้ เช่น

你 (是) <u>傻子</u> 。	我 <u>不是</u> 傻子。
Nǐ (shì) <u>shǎzi</u> .	Wǒ bù shì shǎzi
เธอ (เป็น) <u>โง่โง่</u>	ฉันไม่ใช่โง่โง่

ถ้าเป็นการนำคำบอกเวลามาใช้เป็นภาคแสดง นอกจาก 是 shì แล้ว ยังสามารถเติม คำว่า 剛 gāng เพิ่งจะ 才 cái เพิ่งจะ 又 yòu อีกแล้ว 都 dōu ล้วน 已經 yǐjīng แล้ว ไว้ข้างหน้า และเติมคำลงท้าย 了 le ไว้ข้างหลังได้ด้วย

今天剛星期三。 今天已經星期三了。

Jīntiān gāng xīngqīsān.

Jīntiān yǐjīng xīngqīsān le.

วันนี้เพิ่งจะวันพุธ

วันนี้วันพุธแล้ว

2. วลีที่มีคุณสมบัติเป็นคำนามซึ่งเกิดจากโครงสร้างคำขยาย-คำหลัก (偏正結構 piān zhèng jiégòu) สามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยคได้ แต่ภาคแสดงในที่นี้ จะต้องแสดงถึงคุณสมบัติที่ไม่สามารถแยกออกจากประธานได้

這個人高個兒。

* 這個人新衣服。

Zhège rén gāo gèr.

* Zhège rén xīn yīfu.

คนนี่รูปร่างสูง

คนนี่ชุดใหม่

這間屋子洋灰地。

* 這個房間黃沙發。

Zhè jiān wūzi yánghuīdì.

* Zhège fángjiān huáng shāfā.

บ้านหลังนี้พื้นปูน

ห้องนี้โซฟาเหลือง

นอกจากนี้ หากภาคแสดงนั้นมีคำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติเป็นคำขยาย จะต้องไม่มี 的 de มาเชื่อมระหว่างคำขยายกับคำนาม

這個人高個兒。

* 這個人高的個子。

Zhège rén gāo gèr.

* Zhège rén gāo de gèzi.

คนนี่รูปร่างสูง

คนนี่รูปร่างสูง

3. นอกจากนี้ วลีที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม ซึ่งเกิดจากโครงสร้าง จำนวนนับ+ลักษณนาม (+นาม) ก็สามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดงได้ด้วย

每人三個。

Měi rén sān gè.

คนละ 3 อัน

他十九歲。

Tā shíjiǔ suì.

เขาอายุสิบเก้าปี

這兩篇文章一個內容。

Zhè liǎng piān wénzhāng yī gè nèiróng.

สองบทความนี้เนื้อหาเดียวกัน

2.1.1.2 การนำคำนามไปใช้เป็นคำคุณศัพท์

การนำคำนามไปใช้เป็นคำคุณศัพท์ หมายถึง ในส่วนของประโยคที่ต้องใช้คำคุณศัพท์ กลับนำเอาคำนามมาใช้แทน ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 4

* 他的臉很紅色。

* Tā de liǎn hěn hóngsè.

หน้าของเขา สีแดงมาก

ประโยคที่ 5

* 我這個朋友非常能力。

* Wǒ zhège péngyou fēicháng nénglì.

เพื่อนของฉันคนนี้ ความสามารถมาก

ประโยคที่ 6

* 他看起來很青年。

* Tā kàn qǐlai hěn qīngnián.

เขาดู วัยรุ่นมาก

ประโยคที่ 7

* 我對自己很信心。

* Wǒ duì zìjǐ hěn xìnxīn

* ฉัน ความมั่นใจ ในตัวเองมาก

คำนามและคำคุณศัพท์มีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน คือ คำคุณศัพท์สามารถมีคำวิเศษณ์แสดงระดับ⁵ เช่น 很 hěn อย่างมาก 非常 fēicháng อย่างยิ่ง 十分 shífēn อย่างมาก อย่างเปี่ยมล้น มาขยายได้ แต่คำนามไม่สามารถมีคำเหล่านี้มาขยายได้ (Zhū Déxī, 1997a: 41) ยกเว้นในกรณีที่คำนามคำนั้นมีคำคุณศัพท์เป็นคำขยาย โดย 很 hěn ทำหน้าที่เป็นคำขยายคำคุณศัพท์อีกทอดหนึ่ง ตัวอย่างเช่น

√很好

√hěn hǎo

√ดี(อย่าง)มาก

*很學生

* hěn xuéshēng

*นักเรียนอย่างมาก

⁵ คำคุณศัพท์โดยทั่วไปสามารถมีคำวิเศษณ์แสดงระดับมาขยาย ยกเว้นคำคุณศัพท์บอกสภาพ ดูหัวข้อ 2.1.3.3

√很好(的)學生   √hěn hǎo (de) xuéshēng   √นักเรียนที่ดี(อย่าง)มาก

ในประโยคที่ 4 5 6 และ 7 ทั้ง 紅色 hóngsè สีแดง 能力 nénglì ความสามารถ 青年 qīngnián วัยรุ่น และ 信心 xìnxīn ความมั่นใจ เป็นคำนาม ไม่สามารถใช้กับคำวิเศษณ์ แสดงระดับ เช่น 很 hěn หรือ 非常 fēicháng ได้ ดังนั้น จึงควรเปลี่ยนให้เป็นคำคุณศัพท์ เช่น เปลี่ยนจาก 紅色 hóngsè สีแดงเป็น 紅 hóng แดง เปลี่ยนจาก 能力 nénglì ความสามารถ เป็น 能干 nénggàn เก่ง มีความสามารถ เปลี่ยนจาก 青年 qīngnián วัยรุ่น เป็น 年輕 nián qīng อายุน้อย หนุ่มแน่น เด็ก อ่อนกว่าวัย หรือเติมคำกริยาเข้าไปเพื่อให้คำนามคำนี้นกลายเป็นกรณของกริยาตัวที่เพิ่มเข้าไปแทน เช่น เติม 有 yǒu มี ลงไป เพื่อเปลี่ยน 能力 nénglì ความสามารถ และ 信心 xìnxīn ความมั่นใจ ให้เป็นกรณ เป็นต้น

ประโยคที่ 4

√他的臉很紅。

√ Tā de liǎn hěn hóng.

√หน้าของเขา แดงมาก

ประโยคที่ 5

√我這個朋友非常能干。

√ Wǒ zhège péngyou fēicháng nénggàn.

√เพื่อนของฉันคนนี้ เก่งมาก

ประโยคที่ 6

√他看起來很年輕。

√ Tā kàn qǐlai hěn niánqīng.

√เขาดู อ่อนกว่าวัยมาก

ประโยคที่ 7

√我對自己很有信心。

√ Wǒ duì zìjǐ hěn yǒu xìnxīn.

√ฉัน มีความมั่นใจ ในตัวเอง มาก

2.1.2 การใช้คำกริยาผิด

การใช้คำกริยาผิด หมายถึง การนำเอาคำกริยาไปใช้แทนคำอื่นๆ ในประโยค โดยที่คำกริยาไม่สามารถทำหน้าที่นั้นได้ และการใช้คำกริยาผิดประเภทโดยนำเอาคำกริยาประเภทหนึ่งไปใช้แทนคำกริยาอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถใช้แทนกันได้

คำกริยาในภาษาจีนนั้นมีความหลากหลายทั้งในด้านความหมายและในแง่ของวิธีการใช้ เราสามารถใช้เกณฑ์ต่างๆ แบ่งคำกริยาออกได้เป็นหลายประเภท เกณฑ์ที่นิยมนำมาใช้มากที่สุด คือการพิจารณาว่าคำกริยานั้นเป็นคำสรรกรมกริยาหรือคำอกรรมกริยา

1. คำสรรกรมกริยา คือ กริยาที่สามารถมีกรรมมาตามหลัง โดยตำแหน่งของกรรมจะวางอยู่ท้ายกริยา
2. คำอกรรมกริยา คือ กริยาที่ไม่สามารถมีกรรมตามหลัง ซึ่งในงานวิจัยฉบับนี้จะแบ่งคำอกรรมกริยาตามวิธีการใช้ ออกเป็นสามประเภท คือ
  - คำกริยาที่ไม่ต้องการกรรม
  - คำกริยาที่ไม่สามารถมีกรรมมาตามหลัง แต่มีเป้าหมาย (對象 duìxiàng) ของการกระทำ
  - คำกริยาที่เป็นคำแยกสมาน (離合詞 líhécí) ซึ่งไม่มีกรรมตามหลัง แต่สามารถนำสิ่งที่เสมือนกรรมมาแทรกอยู่ระหว่างกลางได้

สิ่งที่ต้องระมัดระวังในการใช้คำกริยาในภาษาจีนคือ ต้องแยกให้ออกว่า คำใดเป็นคำสรรกรมกริยา คำใดเป็นคำอกรรมกริยา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นคำอกรรมกริยาที่ใช้อยู่ในรูปแบบใด มีเป้าหมายของการกระทำ หรือเป็นคำแยกสมาน

ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยา จะสามารถแบ่งได้ ตามการใช้คำกริยาประเภทต่างๆ ดังนี้

- 2.1.2.1 การนำคำสรรกรมกริยาไปใช้เป็นคำอกรรมกริยา
- 2.1.2.2 การนำคำอกรรมกริยาไปใช้เป็นคำสรรกรมกริยา
- 2.1.2.3 ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่มีเป้าหมาย (對象 duìxiàng)
- 2.1.2.4 การนำคำกริยาที่เป็นคำแยกสมาน(離合詞 líhécí)ไปใช้เป็นคำสรรกรมกริยา

2.1.2.1 การนำคำสรรกรมกริยาไปใช้เป็นคำอกรรมกริยา

การนำคำสรรกรมกริยาไปใช้เป็นคำอกรรมกริยา หมายถึง การนำคำสรรกรมกริยาที่ต้องมีกรรมตามหลังมาใช้โดยไม่ได้ใส่กรรมตามหลัง ทำให้ประโยคนั้นไม่สมบูรณ์ ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 8

* 講了半天他還不懂，真耽誤。

* Jiǎngle bàntiān tā hái bù dǒng, zhēn dānwù.

* พูดมาต้องนานแล้วเขายังไม่เข้าใจ เสีย(เวลา)จริงๆ

ประโยคที่ 9

* 一進門就說，我們又來打擾了。

* Yī jìn mén jiù shuō, wǒmen yòu lái dǎrǎo le.

เข้ามาถึงก็พูดเลย พวกเรามา รบกวนอีกแล้ว

จากประโยคที่ 8 และ 9 กริยา 耽誤 dānwù เสีย (เวลา) และ 打擾 dǎrǎo รบกวน เป็นกริยาที่ต้องการกรรมมารับทั้งคู่ แต่ในประโยคทั้งสองกลับไม่มีกรรมมารับ ทำให้ประโยคนี้กลายเป็นประโยคไม่สมบูรณ์ ซึ่งเราควรแก้โดยเติม 時間 shíjiān และ 你 nǐ เพื่อเป็นกรรมให้กับกริยาทั้งสองตัวนี้

ประโยคที่ 8

√ 講了半天他還不懂，真耽誤時間。

√ Jiǎngle bàntiān tā hái bù dǒng, zhēn dānwù shíjiān.

√ พูดมาต้องนานแล้วเขายังไม่เข้าใจ เสียเวลาจริงๆ

ประโยคที่ 9

√ 一進門就說，我們又來打擾你了。

√ Yī jìn mén jiù shuō, wǒmen yòu lái dǎrǎo nǐ le.

√ เข้ามาถึงก็พูดเลย พวกเรามา รบกวนเธอ อีกแล้ว

2.1.2.2 การนำคำอกรรมกริยาไปใช้เป็นคำสกรรมกริยา

การนำคำอกรรมกริยาไปใช้เป็นคำสกรรมกริยา หมายถึง การนำเอากริยาที่ไม่ต้องการกรรมมาใช้โดยมีกรรมตามหลัง ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ 10

* 我們談話了很多事情。

* Wǒmen tánhuàle hěnduō shìqing.

พวกเรา คุยกันหลายเรื่อง

談話 tánhuà คุย เป็นคำอกรรมกริยา ไม่สามารถตามด้วยกรรมได้ ประโยคนี้ ต้องเปลี่ยนจากกริยา 談話 tánhuà ไปใช้เป็นกริยา 談 tán แทน

ประโยคที่ 10

√ 我們談了很多事情。

√ Wǒmen tánle hěnduō shìqing.

พวกเรา คุยกันหลายเรื่อง

ประโยคที่ 11

* 他已經睡覺了二十天了。

* Tā yǐjīng shuìjiào le èrshí tiān le.

เขา นอนหลับไปยี่สิบวันแล้ว

จากประโยคที่ 11 กริยา 睡覺 shuìjiào นอน นอนหลับ เป็นคำอาการมกริยา ซึ่งไม่สามารถตามด้วยกรรมได้ ประโยคนี้ ต้องเปลี่ยนจากกริยา 睡覺 shuìjiào ไปใช้เป็นกริยา 睡 shuì ที่มีความหมายเหมือนกันแทน แม้ว่าทั้ง 睡 shuì และ 睡覺 shuìjiào จะเป็นคำที่มีความหมายเหมือนกันและเป็นคำอาการมกริยาเหมือนกัน แต่ต่างกันตรงที่ 睡覺 shuìjiào เป็นคำประสมที่เกิดจากโครงสร้างกริยา-กรรม ไม่สามารถมีคำอื่นๆ มาตามหลังได้อีก แต่ 睡 shuì สามารถมีคำที่บอกเวลาตามหลังได้ 二十天 èrshí tiān ยี่สิบวัน ในที่นี้ เป็นคำบอกเวลา ทำหน้าที่เป็นกรรมไม่แท้ (准賓語 zhǔn bīnyǔ)⁶ กรรมไม่แท้ หมายถึง ข้อความที่นำมาวางไว้หลังหน่วยกริยาของประโยค แต่ไม่ใช่สิ่งที่ถูกกระทำรับผลจากการกระทำกริยานั้นๆ โดยตรง แต่นำมาไว้เสมือนกับทำหน้าที่กรรม

ประโยคที่ 11 วิธีที่ 1

√ 他已經睡了二十天了。

√ Tā yǐjīng shuì le èrshí tiān le.

⁶ กรรม หมายถึง สิ่งที่อยู่หลังกริยา ซึ่งสามารถ เป็นได้ทั้ง ผู้กระทำ ผู้รับผลการกระทำ เครื่องมือในการกระทำ ผลของการกระทำ ระยะเวลาของการกระทำ จุดสิ้นสุดของการกระทำ ในการพิจารณาว่าคำกริยานั้นสามารถมีกรรมมารับได้หรือไม่นั้น กรรมที่กล่าวถึงจะหมายถึงกรรมที่เป็นผู้รับผลของการกระทำ หรือ กรรมแท้ เท่านั้น ส่วนกรรมไม่แท้ (准賓語 zhǔn bīnyǔ) คือ คำที่ใช้ตามหลังคำอาการมกริยา หรือคำคุณศัพท์ ทำหน้าที่เสมือนเป็นกรรมของคำอาการมกริยาหรือคำคุณศัพท์ดังกล่าว ทำหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่ง (Zhū Déxī, 1997a: 56) ดังนี้

1. เป็นคำบอกระยะเวลา บอกจำนวนครั้ง หรือ บอกระดับ เช่น 休息了一會兒。 Xiūxi le yī huìr. พักผ่อนสักครู่ 醒了兩次。 xǐng le liǎng cì. ตื่นมาสองครั้งแล้ว 大了一點兒。 dà le yīdiǎnr. ใหญ่ไปสักนิด
2. เป็นคำบอกสถานที่ ใช้บอกสถานที่ที่เป็นที่สิ้นสุดของคำกริยา เช่น 去學校。 Qù xuéxiào. ไปโรงเรียน
3. ใช้บอกถึงความมีอยู่ การปรากฏขึ้นหรือหายไปของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น 來了一個客人。 lái le yī gè kèrén. มีแขกมา 死了父親。 sǐ le fùqīn. เสียคุณพ่อไปแล้ว

√ เขา หลับไปสี่สิบวันแล้ว

คำกริยา 談話 tánhuà คุย และ 睡覺 shuìjiào นอน นอนหลับ ในประโยคที่ 10 และ 11 นั้น เป็นคำประสมที่เกิดจากโครงสร้างกริยา-กรรม (述賓結構 shùbīn jiégòu) คำประเภทนี้มีวิธีการใช้ที่หลากหลาย โดยส่วนใหญ่คำที่เกิดจากโครงสร้างนี้จะเป็นคำอาการกริยา บ้างก็เป็นคำที่ต้องให้อยู่ในรูปแบบของคำกริยาที่มีเป้าหมายของการกระทำ บางคำก็เป็นคำแยกสมาน ส่วนน้อยที่จะสามารถทำหน้าที่เป็นคำสรรณกริยาได้ ในการใช้จำเป็นจะต้องพิจารณาให้รอบคอบก่อน คำกริยาในภาษาจีนบางคำมีวิธีการใช้เพียงวิธีเดียว บางคำใช้ได้มากกว่าหนึ่งวิธี ในประโยคที่ 11 睡覺 shuìjiào ยังสามารถให้อยู่ในรูปของคำกริยาแยกสมานได้ ดังตัวอย่างประโยคที่ 11 วิธีที่ 2

√ 他已經 睡了二十天的覺了。

√ Tā yǐjīng shuìle èrshí tiān de jiào le.

√ เขา หลับไปสี่สิบวันแล้ว

2.1.2.3 ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่มีเป้าหมายของการกระทำ

คำกริยาที่มีเป้าหมาย (對象 duìxiàng) ของการกระทำ คือ คำกริยาที่มีการนำเอาคำบุพบทและเป้าหมายของการกระทำมาวางไว้หน้าคำกริยา เป้าหมายของการกระทำมีข้อแตกต่างกับกรรมของประโยค ดังตัวอย่าง

我跟他說了那件事情。

Wǒ gēn tā shuōle nà jiàn shìqing.

ฉันพูดเรื่องนั้น กับเขาแล้ว

那件事情 nàjiàn shìqing เรื่องนั้น เป็นกรรมของคำกริยา 說 shuō พูด เพราะเป็นสิ่งที่ถูกพูดออกมา ในขณะที่ 跟他 gēn tā กับเขา เป็นบุพบทวลีที่แสดงถึงเป้าหมายของ คำกริยา shuō พูด

ลักษณะการใช้คำกริยาที่มีเป้าหมายจะมีโครงสร้างดังนี้

介詞 + 對象 + 動詞

jiècí + duìxiàng + dòngcí

คำบุพบท + เป้าหมาย + คำกริยา

นิสิตจะต้องแยกให้ออกว่า สิ่งใดสามารถทำหน้าที่เป็นกรรม สิ่งใดทำหน้าที่เป็นเป้าหมายของการกระทำ คำกริยาในภาษาจีนบางคำมีกรรมและเป้าหมายของการกระทำได้พร้อมๆ กัน บางคำมีกรรมหรือเป้าหมายได้เพียงอย่างเดียวอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น

ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่มีเป้าหมาย คือ การนำคำกริยาที่ไม่สามารถให้อยู่ในลักษณะของคำกริยาที่มีเป้าหมาย มาใช้ในรูปแบบคำกริยาที่มีเป้าหมาย หรือนำคำกริยาที่ควรให้อยู่ในรูปแบบของคำกริยาที่มีเป้าหมายไปใช้ในรูปแบบอื่นที่ไม่สามารถทำได้ โดยแบ่งเป็นสองลักษณะ คือ

2.1.2.3.1 นำกริยาที่มีเป้าหมายไปใช้เป็นคำสรรกรมกริยา

2.1.2.3.2 นำคำสรรกรมกริยามาใช้เป็นกริยาที่มีเป้าหมาย

2.1.2.3.1 นำกริยาที่มีเป้าหมายไปใช้เป็นคำสรรกรมกริยา

การนำกริยาที่มีเป้าหมายไปใช้เป็นคำสรรกรมกริยา คือ การนำคำกริยาที่ต้องใช้ในรูปแบบของคำกริยาที่มีเป้าหมายไปใช้เป็นคำสรรกรมกริยา โดยนำคนหรือสิ่งที่เป็นเป้าหมายของกริยาดังนั้นไปใช้เป็นกรรมของคำกริยาแทน

ประโยคที่ 12

* 他們同心同德地喝采泰國隊。

* Tāmen tóngxīn tóngdé de hècǎi Tàiguóduì.

พวกเขาพร้อมแรงร่วมใจ เชียร์นักกีฬาทีมชาติไทย

ประโยคที่ 13

* 我的任務是 服務 各個國家的運動員和輔導員。

* Wǒ de rènwù shì fúwù qè gè guójiā de yùndòngyuán hé fúdǎoyuán.

หน้าที่ของฉันคือ บริการนักกีฬาและโค้ชจากทุกประเทศ

ประโยคที่ 14

* 大家都 客氣她。

* Dàjiā dōu kèqì tā.

ทุกคนล้วน เกรงใจเขา

ประโยคที่ 15

* 他故意 搗亂你。

* Tā gùyì dǎoluàn nǐ.

เขาจงใจ ก่อกวนเธอ

ประโยคที่ 16

* 我想 見面老師。

* Wǒ xiǎng jiànmiàn lǎoshī.

ฉันอยาก **พบอาจารย์**

ข้อผิดพลาดในลักษณะนี้พบได้บ่อย เนื่องจากนิสิตมักแปลตรงตัวโดยเทียบเอาจากคำ
สกรรรมกริยาในภาษาไทยมาใช้ แต่คำสกรรรมกริยาในภาษาไทยบางคำไม่สามารถใช้เป็นคำ
สกรรรมกริยาในภาษาจีนได้ คำกริยาในตัวอย่างประโยคที่ได้กล่าวมาข้างต้น เป็นกริยาที่มี เป้า
หมายทั้งสิ้น จะใช้เป็นสกรรรมกริยาตรงๆ โดยเอากรรมมาไว้ข้างหลังเหมือนในภาษาไทยไม่ได้ ดัง
นั้น จึงควรแก้ไขโดยเปลี่ยนให้อยู่ในโครงสร้างการใช้คำกริยาที่มีเป้าหมาย (คำบุพบท+เป้าหมาย+
คำกริยา) ทั้งนี้ต้องเลือกใช้คำบุพบทให้เหมาะสมกับคำกริยาในประโยคด้วย ยกตัวอย่างเช่น คำ
กริยา 喝采 hècǎi และ 服務 fúwù ต้องใช้กับคำบุพบท 為 wèi คำกริยา 客氣 kèqì ต้องใช้กับ
คำบุพบท 對 duì คำกริยา 搗亂 dǎoluàn นั้นสามารถใช้กับบุพบทได้หลายคำ เช่น 和 hé 給 gěi
跟 gēn คำกริยา 見面 jiànmiàn สามารถใช้ได้กับบุพบท 同 tóng 和 hé และ 跟 gēn เป็นต้น
ประโยคที่ 12

√他們同心同德地為泰國隊喝采。

√Tāmen tóngxīn tóngdé de wèi Taiguóduì hècǎi.

พวกเขาพร้อมแรงร่วมใจ **เชียร์นักกีฬาทีมชาติไทย**

ประโยคที่ 13

√我的任務是為各個國家的運動員和輔導員服務。⁷

√Wǒ de rènwù shì wèi gè gè guójiā de yùndòngyuán hé fūdǎoyuán fúwù.

หน้าที่ของฉันคือ **บริการนักกีฬาและโค้ชจากทุกประเทศ**

ประโยคที่ 14

√大家都對她很客氣。

√Dàjiā dōu duì tā hěn kèqì.

ทุกคนล้วน **เกรงใจเขา**

⁷ ปัจจุบันการใช้คำกริยาที่มีเป้าหมายในภาษาจีนบางคำเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงคือ
สามารถนำมาใช้ในรูปแบบของสกรรรมกริยาได้ ศาสตราจารย์ลู่ เจี้ยนหมิง (陸儉明) แห่ง
มหาวิทยาลัยปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ยืนยันว่า มีผู้นำคำว่า 服務 fúwù มาใช้ในรูปแบบ
ของสกรรรมกริยาตามหน้าหนังสือพิมพ์ แต่ยังไม่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ตัวอย่างเช่น

服務群眾	fúwù qúnzhòng	บริการมวลชน
服務游客	fúwù yóukè	บริการผู้เดินทาง
服務人民	fúwù rénmín	บริการประชาชน

ประโยคที่ 15

√他故意給跟 / 和 你搗亂。

√ Tā gùyì gěi/gēn/hé nǐ dǎoluàn.

เขาจงใจ ก่อกวนเธอ

ประโยคที่ 16

√我想同跟 / 和 老師見面。

√ Wǒ xiǎng tóng/gēn/hé lǎoshī jiànmiàn.

ฉันอยาก พบอาจารย์

2.1.2.3.2 การนำคำสรรพนามกริยาไปใช้เป็นกริยาที่มีเป้าหมาย

การนำคำสรรพนามกริยาไปใช้เป็นกริยาที่มีเป้าหมาย คือ การนำเอากรรมของประโยคไปวางไว้หลังคำบุพบทและหน้าคำกริยา ซึ่งเป็นวิธีการใช้แบบกริยาที่มีเป้าหมายของการกระทำ

ประโยคที่ 17

*大家都知道小李升得這麼快，是因為他經常對領導奉承。

* Dàjiā dōu zhīdao Xiǎo Lǐ shēng de zhème kuài, shì yīnwèi tā jīngcháng duì lǐngdǎo fèngcheng.

ทุกคนล้วนรู้ว่าการที่เสี่ยวหลี่ได้เลื่อนขั้นขึ้นเร็วอย่างนี้ เป็นเพราะเขามักจะ ประจบประแจงหัวหน้า

การระมัดระวังในการใช้คำกริยาที่มีเป้าหมายมากเกินไป ก็อาจจะทำให้นำเอาคำกริยาที่ควรจะเป็นคำสรรพนามกริยา มาใช้ในรูปแบบของคำกริยาที่มีเป้าหมายได้ ดังตัวอย่างข้างต้น ได้นำเอาคำกริยา 奉承 fèngcheng ประจบ มาใช้ในรูปแบบของโครงสร้างการใช้คำกริยาที่มีเป้าหมาย (คำบุพบท+เป้าหมาย+คำกริยา) ซึ่งไม่ถูกต้อง เพราะคำกริยา 奉承 fèngcheng เป็นคำกริยาที่ต้องใช้อยู่ในรูปคำสรรพนามกริยาเท่านั้น

ประโยคที่ 17

√大家都知道小李升得這麼快，是因為他經常奉承領導。

√ Dàjiā dōu zhīdao Xiǎo Lǐ shēng de zhème kuài, shì yīnwèi tā jīngcháng fèngcheng lǐngdǎo.

ทุกคนล้วนรู้ว่าการที่เสี่ยวหลี่ได้เลื่อนขั้นขึ้นเร็วอย่างนี้ เป็นเพราะเขามักจะ ประจบประแจงหัวหน้า

ประโยคที่ 18

*我對這篇文章沒有看過。

*Wǒ duì zhè piān wénzhāng méiyǒu kànguò.

*ฉัน กับบทความนี้ไม่เคยอ่านมาก่อน

การใช้ 對這篇文章 duì zhè piān wénzhāng กับบทความนี้ แสดงว่าบทความนี้คือเป้าหมายของการกระทำ ไม่ใช่สิ่งที่ถูกกระทำ คำกริยา 看 kàn อ่าน เป็นคำสรรพนามกริยา สามารถตามด้วยสิ่งที่ถูกกระทำได้ทันที ดังนั้นจึงควรนำ 這篇文章 zhè piān wénzhāng บทความนี้มาไว้หลังคำกริยา看 kàn

ประโยคที่ 18

√我没有看過這篇文章。

√Wǒ méiyǒu kànguò zhè piān wénzhāng.

ฉัน ไม่เคยอ่านบทความนี้มาก่อน

2.1.2.4 การนำคำกริยาที่เป็นคำแยกสมานไปใช้เป็นคำสรรพนามกริยา

คำแยกสมาน (離合詞 líhécí) เป็น คำกริยาที่สามารถนำคำอื่นมาแทรกกลางได้ ซึ่งคำที่นำมาแทรกกลางนั้น เป็นได้ทั้งกรรม คำบอกจำนวนครั้ง คำบอกระยะเวลา คำ了 le แล้ว ฯลฯ การนำคำกริยาที่เป็นคำแยกสมานไปใช้เป็นคำสรรพนามกริยา ได้แก่ การใช้คำกริยาที่ควรใช้อยู่ในรูปคำกริยาแยกสมานไปใช้ในรูปแบบของคำสรรพนามกริยา โดยที่กริยาดังนั้นไม่สามารถใช้อยู่ในรูปแบบของคำสรรพนามกริยาได้ ทั้งนี้ เป็นเพราะในภาษาไทยไม่มีการใช้คำกริยาแบบแยกสมาน นิสิตจึงได้นำคำที่เป็นกรรมไปวางไว้หลังคำกริยาแยกสมาน เพราะคิดว่าคำที่มีความหมายที่ต้องการนั้นสามารถใช้เป็นคำสรรพนามกริยาได้

ประโยคที่ 19

*今天讓我請客你們吧。

*Jīntiān ràng wǒ qǐngkè nǐmen ba.

วันนี้ขอให้ฉัน เลี้ยงชาวพวกเธอ นะ

ประโยคที่ 20

*他不生氣我。

*Tā bù shēngqì wǒ.

เขาไม่ โกรธฉัน

ประโยคที่ 21

* 他經常幫忙我們。

* Tā jīngcháng bāngmáng wǒmen.

เขา ช่วยเหลือพวกเราเสมอ

กริยา 請客 qǐngkè เลี้ยงอาหาร 生氣 shēngqì โกรธ 幫忙 bāngmáng ช่วยเหลือ เป็นคำประสมเกิดจากโครงสร้างกริยา-กรรม (述賓式 shùbīnshì) ชนิดที่ต้องใช้อยู่ในรูปแบบของคำแยกสมาน คำเหล่านี้หน่วยคำหน่วยแรกเป็นคำกริยา หน่วยคำที่สองเป็นกรรมที่รับผลจากการกระทำของกริยาในหน่วยคำแรก การที่นิสิตนำเอาคำที่ทำหน้าที่เป็นกรรมมาต่อท้ายคำกริยาประเภทนี้ เป็นเพราะคำที่มีความหมายตรงกันในภาษาไทยนั้นเป็นคำสกรรมกริยา วิธีการแก้ไขสามารถทำได้โดยนำเอาคำที่นิสิตคิดว่าเป็นกรรมนั้นไปไว้แทรกตรงกลางคำกริยาระหว่างหน่วยคำแรกและหน่วยคำที่สอง

ประโยคที่ 19

√ 今天讓我請你們的客吧。

√ Jīntiān ràng wǒ qǐnǐ nǐmen de kè ba.

วันนี้ขอให้ฉัน เลี้ยงข้าวพวกเธอนะ

ประโยคที่ 20

√ 他不生我的氣。

√ Tā bù shēng wǒde qì.

เขาไม่ โกรธฉัน

ประโยคที่ 21

√ 他經常幫我們的忙。⁸

⁸ คำกริยา 幫忙 bāngmáng มีการใช้ในรูปแบบของสกรรมกริยาบ้าง เนื่องจากอิทธิพลภาษาจีนท้องถิ่นและภาษาจีนแบบชาวไต้หวัน แต่ไม่เป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายนัก ตัวอย่างเช่น

1. 幫忙老人提行李。 Bāngmáng lǎorén tí xínglǐ. ช่วย คนชรายกสัมภาระ

(Dèng Shǒuxìn, 1996:16)

2. 幫忙同芳，高第不敢多和同芳在一塊。@老舍：（四世同堂。偷生）

Bāngmáng Tóngfāng Gāodì bù gǎn duō hé Tóngfāng zài yī kuài.

เพื่อ ช่วยเหลือ ดงฟาง เกาตี้ไม่กล้าอยู่ใกล้ดงฟางมากนัก

√ Tā jīngcháng bāng wǒmen de máng.

เขาช่วยเหลือพวกเราเสมอ

ประโยคที่ 22

* 不應該占便宜比我們差的人。

* Bù yīnggāi zhàn piányi bǐ wǒmen chà de rén.

ไม่ควรเอาเปรียบคนที่ด้อยกว่าพวกเรา

ในประโยคที่ที่ 22 คำว่า 占便宜 zhàn piányi เอาเปรียบ เป็นวลีเกิดจากโครงสร้างกริยา-กรรม (動賓結構 dòngbīn jiégòu) คำว่า 便宜 piányi ทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา 占 อยู่แล้ว จึงไม่สามารถมีคำที่ทำหน้าที่เป็นกรรมมาตามหลังได้อีก วิธีการแก้ไขคือจะต้องแก้ไขให้อยู่ในลักษณะของการใช้คำกริยาแยกสมาน โดยนำคำว่า 比我們差的人 bǐ wǒmen chà de rén คนที่ด้อยกว่าพวกเรา ไปวางไว้หน้า 便宜 piányi ดังนี้

ประโยคที่ 22

√ 不應該占比我們差的人的便宜。

√ Bù yīnggāi zhàn bǐ wǒmen chà de rén de piányi.

ไม่ควรเอาเปรียบคนที่ด้อยกว่าพวกเรา

2.1.3 การใช้คำคุณศัพท์ผิด

คำคุณศัพท์ในภาษาจีน มีคุณสมบัติทางไวยากรณ์ (Zhū Déxī, 1997a: 38, Zhū Déxī, 1997b: 18) ดังนี้

- สามารถตามหลังคำขยาย 很 hěn⁹
- สามารถเติม 的 de หลังคำคุณศัพท์ได้
- สามารถเติม 了 le หลังคำคำนั้นได้
- สามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยคได้
- สามารถทำหน้าที่เป็นคำขยายคำนามได้
- สามารถทำหน้าที่เป็นคำขยายกริยา (狀語 zhuàngyǔ)

⁹ คำคุณศัพท์โดยทั่วไปสามารถมีคำวิเศษณ์แสดงระดับมาขยาย ยกเว้นคำคุณศัพท์บอกสภาพ ดูหัวข้อ 2.1.3.3

การใช้คำคุณศัพท์ผิด หมายถึง การนำเอาคำคุณศัพท์ ไปใช้แทนที่คำชนิดอื่นๆ ในประโยค หรือใช้ในหน้าที่อื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งโดยปกติแล้วคำคุณศัพท์จะไม่สามารถ ทำหน้าที่นอกเหนือจากที่กล่าวมานี้ได้อีก โดยข้อผิดพลาดที่พบแบ่งออกเป็นสามประเภท ดังนี้

2.1.3.1 การนำคำคุณศัพท์ไปใช้เป็นคำนาม

2.1.3.2 การนำคำคุณศัพท์ไปใช้เป็นคำกริยา

2.1.3.3 ข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติและบอกสภาพ

2.1.3.1 การนำคำคุณศัพท์ไปใช้เป็นคำนาม

การนำคำคุณศัพท์ไปใช้เป็นคำนาม คือ การนำเอาคำคุณศัพท์มาวางไว้ในตำแหน่งที่ควร ต้องใช้คำนามในประโยค เช่น ในตำแหน่งประธาน หรือ กรรม

ข้อผิดพลาดในการใช้คำนามเป็นคำคุณศัพท์ และคำคุณศัพท์เป็นคำนามนั้น อาจมีสาเหตุ ส่วนหนึ่งมาจากการที่บางคำในภาษาจีนสามารถเป็นได้ทั้งคำนามและคำคุณศัพท์ จึงทำให้เกิด ความสับสนในการใช้ เพราะเข้าใจว่าคำอื่นๆ ก็สามารถใช้เป็นได้ทั้งคำนามและคำคุณศัพท์เช่น เดียวกัน

ประโยคที่ 23

* 漢語是一種很難學的語言，它有自己的特別。

* Hànyǔ shì yī zhǒng hěn nánxué de yǔyán, tā yǒu zìjǐ de tèbié.

* ภาษาจีนเป็นภาษาที่เรียนยากภาษาหนึ่ง เพราะมีที่เป็นเอกลักษณ์ ของตนเอง

特別 tèbié ที่เป็นเอกลักษณ์ เป็นคำคุณศัพท์ ไม่สามารถมีหน่วยชยายนามมาวางขยาย ไว้ข้างหน้าได้ ดังนั้นจึงควรเปลี่ยนจากคำว่า 特別 tèbié มาใช้คำว่า 特點 tèdiǎn เอกลักษณ์ ซึ่งเป็นคำนามมาใช้แทน

ประโยคที่ 23

√ 漢語是一種很難學的語言，它有自己的特點。

√ Hànyǔ shì yī zhǒng hěn nánxué de yǔyán, tā yǒu zìjǐ de tèdiǎn.

ภาษาจีนเป็นภาษาที่เรียนยากภาษาหนึ่ง เพราะมีเอกลักษณ์ เป็นของตนเอง

ประโยคที่ 24

* 我很奇怪中國人的聰明，怎麼能把全國的文字統一起來。

guó rén de zhìhuì สติปัญญาอันชาญฉลาดของคนจีน มาทำหน้าที่เป็นกรรมตามทำย วิธีการแก้ไขสามารถทำได้โดย นำเอาคำบุพบท 對 duì มาใช้ และทำให้ 中國人的智慧 Zhōngguó rén de zhìhuì เป็นเป้าหมายของหน่วยกริยาในประโยค

?我對中國人的智慧 很奇怪。

?Wǒ duì Zhōngguó rén de zhìhuì hěn qíguài.

ฉันประหลาดใจในสติปัญญาของคนจีนมาก

เมื่อเราแก้ลักษณะประโยคโดยนำ 對 中國人的智慧 duì Zhōngguó rén de zhìhuì มาไว้ข้างหน้าแล้ว ก็จะได้ประโยคที่ถูกต้องตามไวยากรณ์ แต่อย่างไรก็ตาม ประโยคที่ได้ก็ยังคงขาดความสละสลวย ชาวจีนนิยมเพิ่มคำว่า 感到 gǎndào รู้สึก หน้าคำคุณศัพท์ที่แสดงความรู้สึกต่างๆ พร้อมกันนี้ควรเปลี่ยนคำว่า 奇怪 qíguài ประหลาดใจ เป็นคำว่า 驚奇 jīngqí ซึ่งมีความหมายเดียวกัน เพราะ คำว่า 奇怪 qíguài เป็นคำที่มีความหมายกลางๆ ไม่มี ความหมายในแง่ลบหรือในแง่บวก แต่ในประโยคที่ 24 นี้ การที่เรารู้สึกประหลาดใจในสติปัญญาของชาวจีนเป็นสิ่งที่มีความหมายในแง่บวก ดังนั้นหากแก้ไขโดยนำคำว่า 驚奇 jīngqí มาใช้แทน 奇怪 qíguài ก็จะทำให้ประโยคฟังดูแล้วเหมาะสมกว่า

ประโยคที่ 24

√ 我對中國人的智慧感到很驚奇，怎麼能把全國的文字統一起來。

√ Wǒ duì Zhōngguó rén de zhìhuì gǎndào jīngqí, zěnmé néng bǎ quánguó de wénzì tǒngyī qǐlai.

√ ฉัน ประหลาดใจในสติปัญญาอันชาญฉลาดของคนจีนเป็นอย่างมาก ทำให้ถึงสามารถ ทำให้ตัวอักษรอยู่ในแบบแผนเดียวกันทั้งประเทศได้

ประโยคที่ 25

* 這件衣服很合適你。

* Zhè jiàn yīfu hěn hēshì nǐ.

ชุดนี้ เหมาะสมกับเธอมาก

จากประโยคที่ 25 คำว่า 合適 hēshì เหมาะสม เป็นคำคุณศัพท์ แม้ว่าคำคุณศัพท์ในภาษาจีนจะสามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยคได้ก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถใช้เป็นคำกริยากริยาได้ จึงควรแก้ไขโดยใช้คำกริยา 適合 shìhé แทน

ประโยคที่ 25

√ 這件衣服很適合你。

√ Zhè jiàn yīfu hěn shìhé nǐ.

ชุดนี้ เหมาะกับเธอ มาก

ประโยคที่ 26

* 有時老師拿一些中國歌到課堂來輕鬆大家一下。

* Yǒushí lǎoshī ná yìxiē zhōngguó gē dào kètáng lái qīngsōng dàjiā yíxià.

* บางครั้งอาจารย์ก็ได้นำเพลงภาษาจีนมาใช้ในห้องเรียนผ่อนคลายทุกคน

คำกริยา 輕鬆 qīngsōng ผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียด เป็นคำคุณศัพท์ ไม่สามารถมีกรรมตามหลังได้ วิธีการแก้ไขสามารถนำคำกริยาที่สามารถตามหลังด้วยประโยคได้ เช่น 讓 ràng ทำให้ เพื่อให้ เข้ามาใช้ แล้วตามด้วยกรรมที่นิสิตได้วางไว้ให้เป็นหน่วยกรรมของคำคุณศัพท์ และคำคุณศัพท์ เพื่อทำให้หน่วยกรรมและคุณศัพท์ มีลักษณะเหมือนประโยคย่อย ที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา 讓 ràng ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 26

√ 有時老師拿一些中國歌到課堂來讓大家輕鬆一下。

√ Yǒushí lǎoshī ná yìxiē zhōngguó gē dào kètáng lái ràng dàjiā qīngsōng yíxià.

√ บางครั้งอาจารย์ก็ได้นำเพลงภาษาจีนมาใช้ในห้องเรียนเพื่อให้ทุกคนได้ผ่อนคลาย

ประโยคที่ 27

* 我感到很自豪有這樣的媽媽。

* Wǒ gǎndào hěn zìháo yǒu zhèyàng de māma.

* ฉันรู้สึก ภูมิใจมากมีคุณแม่แบบนี้

自豪 zìháo ภูมิใจ เป็นคำคุณศัพท์ ไม่สามารถมีกรรมตามหลัง ในการแก้ไข สามารถนำคำบุพบท 使 shǐ มาใช้เช่นเดียวกับประโยคที่ 26 ในภาษาจีนนิยมนำสิ่งเป็นสาเหตุวางไว้หน้า แล้วจึงตามด้วยผล ในประโยคนี้จึงต้องนำ 有這樣的媽媽 yǒu zhèyàng de māma (มีคุณแม่แบบนี้) ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ฉันรู้สึกภูมิใจมาวางไว้ก่อนวลี 很自豪 hěn zìháo

ประโยคที่ 27

√ 有這樣的媽媽使我感到很自豪。

√ yǒu zhèyàng de māma shǐ wǒ gǎndào hěn zìháo .

√ มีคุณแม่แบบนี้ ทำให้ฉันรู้สึกภูมิใจมาก

2.1.3.3 ข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติและบอกสภาพ

คำคุณศัพท์แบ่งออกเป็นสองชนิด ได้แก่ คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ และคำคุณศัพท์บอกสภาพ (Zhū Dèxī, 1997a: 73)

1. คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ (性質形容詞 xìngzhì xíngróngcí) ได้แก่ คำคุณศัพท์พยางค์เดียว เช่น 大 dà ใหญ่ 紅 hóng แดง 快 kuài เร็ว 好 hǎo ดี และคำคุณศัพท์สองพยางค์ทั่วไป เช่น 大方 dàfāng ใจกว้าง 干净 gānjìng สะอาด 規矩 guījǔ เป็นระเบียบ 偉大 wěidà ยิ่งใหญ่
2. คำคุณศัพท์บอกสภาพ (狀態形容詞 zhuàngtài xíngróngcí)¹⁰ ได้แก่
  - คำคุณศัพท์พยางค์เดียวที่อยู่ในรูปคำซ้ำ เช่น 小小的 xiǎoxiǎo de เล็กๆ
  - คำคุณศัพท์สองพยางค์ที่อยู่ในรูปคำซ้ำ เช่น 干干净净 (的) gāngānjìngjìng (de) สะอาดสะอาด
  - คำคุณศัพท์สองพยางค์ชนิดพิเศษ ซึ่งได้แก่ 冰涼 bīngliáng เย็นดั่งน้ำแข็ง 通紅 tōnghóng แดงเป็นลูกตำลึง แดงฉาน 噴香 pènxiāng หอมพุ่ง หอมมาก คำพวกนี้จะแตกต่างจากคำคุณศัพท์สองพยางค์ทั่วไป กล่าวคือ ไม่สามารถใช้กับคำว่า 很 hěn มาก หรือ 不 bù ไม่ได้เหมือนกับคำคุณศัพท์ปกติ และเมื่อใช้เป็นคำซ้ำ จะต้องอยู่ในรูปแบบ ABAB ไม่ใช่ AABB เหมือนคำคุณศัพท์ปกติ
  - คำคุณศัพท์ที่มีหน่วยคำเสริมตามหลัง ทั้งที่อยู่ในรูปแบบ ABB เช่น 黑糊糊 hēihūhū ดำมืดขมุกขมัว 綠油油 lǜyóuyóu เขียวเป็นมัน รูปแบบ A 裹(li) BC เช่น 髒裏呱唧 zānglǐguāji สกปรกเลอะเทอะ และรูปแบบ A不(bù)BC เช่น 灰不溜秋 huībūliūqiū ทึมๆ 白不雌列 bái bùcīliè ขาวซีด จืดซีดไร้รสชาติ
  - คำวิเศษณ์+คำคุณศัพท์+de เช่น 挺好的 tǐng hǎo de ดีเหลือเกิน 很小的 hěn xiǎo de เล็กมาก 怪可憐的 guài kělián de น่าสงสารจัง

คำทั้งสองชนิดนี้มีวิธีการใช้ที่ไม่เหมือนกัน กล่าวคือ คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติใช้แสดงถึงประเภท ชนิด หรือคุณสมบัติของสิ่งนั้น ในขณะที่คำคุณศัพท์บอกสภาพใช้บรรยายหรือพรรณนาให้เห็นภาพ ตัวอย่างเช่น

我要買白的襯衫，不是要買黑的。

Wǒ yào mǎi bái de chènshān, bú shì yào mǎi hēi de.

¹⁰ นักภาษาศาสตร์บางท่านได้แยกคำคุณศัพท์บอกสภาพออกจากคำคุณศัพท์ เป็นคำอีกประเภทหนึ่งต่างหาก เรียกว่า คำแสดงสภาพ (狀態詞 zhuàngtài cí)

ฉันอยากซื้อเสื้อเจ็ด(ที่เป็น) สีขาว ไม่ใช่อยากซื้อ (ที่เป็น) สีดำ

這個女孩兒，白白的皮膚，大大的眼睛，真漂亮。

Zhègè nǚháir, báibái de pífu, dàdà de yǎnjīng, zhēn piàoliàng.

เด็กผู้หญิงคนนี้ ผิวขาว ตาโต สวยจริงๆ

ข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติและบอกสภาพ คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้คำคุณศัพท์ทั้งสองประเภทนี้อย่างผิดวิธี ซึ่งแบ่งได้เป็นสองกรณี คือ

2.1.3.3.1 การนำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติไปใช้เป็นคำคุณศัพท์บอกสภาพ

2.1.3.3.2 การนำคุณศัพท์บอกสภาพไปใช้เป็นคำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ

2.1.3.3.1 การนำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติไปใช้เป็นคำคุณศัพท์บอกสภาพ

ข้อผิดพลาดในการนำคำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติไปใช้เป็นคำคุณศัพท์บอกสภาพหมายถึง การนำคำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติไปใช้แทนคำคุณศัพท์บอกสภาพในกรณีที่ไม่สามารถทำได้ ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 28

* 白的雪花輕輕地拍在我的臉上。

* Bái de xuěhuā qīngqīng de pāi zài wǒ de liǎn shàng.

ปุยหิมะ (ที่เป็น) สีขาว ลอยมาแตะใบหน้าของฉันเบาๆ

白的 bái de ที่เป็นสีขาว เป็นคำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติว่าเป็นสิ่งที่สีขาว ในที่นี้ใช้ขยาย 雪花 xuěhuā ปุยหิมะ บ่งบอกถึงว่าปุยหิมะนั้นมีคุณสมบัติอย่างไร อย่างไรก็ดี หิมะย่อมมีสีขาวอยู่แล้ว การบอกคุณสมบัติจึงไม่จำเป็นต้องบอกอีก และในที่นี้ วัตถุประสงค์ของผู้พูดต้องการบรรยายให้เห็นภาพของปุยหิมะสีขาวที่ลอยมากระทบบนใบหน้า ดังนั้นจึงต้องใช้คำคุณศัพท์บอกสภาพเพื่อเป็นการบรรยายให้เห็นภาพ จึงต้องแก้ โดยใช้ 白白的 báibái de มาแทนที่ 白的 bái de

การนำคำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติมาทำเป็นคำซ้ำจะทำให้คำคำนั้นเปลี่ยนเป็นคำคุณศัพท์บอกสภาพ การซ้ำคำเป็นการแสดงถึงความเห็นหรือความรู้สึกของผู้พูดที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Zhū Déxī, 1997b: 35) การใช้คำซ้ำเป็นภาคแสดงหรือหน่วยขยายนามมักใช้แสดงถึงความน่ารัก น่าทึ่ง นอบ ความสนิทชิดเชื้อ (Zhū Déxī, 1997b: 38) ในที่นี้ 白的 bái de เป็นเพียงแค่การบอกว่าปุยหิมะเป็นสีขาว แต่ 白白的 báibái de จะทำให้ผู้ฟังนึกเห็นภาพของปุยหิมะที่ขาว และอ่อนนุ่มด้วย

ประโยคที่ 28

√白白的雪花輕輕地拍在我的臉上。

√Baibái de xuěhuā qīngqīng de pāi zài wǒ de liǎn shàng.

ปุยหิมะ สีขาว ลอยมาแตะใบหน้าของฉันเบาๆ

ประโยคที่ 29

* 那個人笨，什麼問題都不能回答。

* Nàge rén bèn, shénme wèntí dōu bù néng huídá.

คนนั้นโง่ ปัญหาอะไรก็ตอบไม่ได้

ศาสตราจารย์จูเต๋อซีได้กล่าวถึงวิธีการใช้คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัตินี้เป็นภาคแสดงว่า (Zhū Dèxī, 1997b: 26) ถ้าไม่อยู่ในโครงสร้าง shì...de (是...的) คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติโดยเฉพาะอย่างยิ่งคำคุณศัพท์บอกคุณสมบัตินี้¹¹ จะใช้แสดงถึงนัยที่บ่งบอกการเปรียบเทียบ ในการใช้จะต้องกล่าวถึงสิ่งของมากกว่าสองสิ่งควบคู่กันไป เช่น 今天冷，昨天暖和。Jīn tiān lěng, zuótiān nuǎnhuo. วันนี้หนาว เมื่อวานอุ่น 小蘿卜，皮紅肚裏白。Xiǎo luóbo, pí hóng dùlǐ bái. หัวผักกาดลูกเล็ก ผิวนอกสีแดง เนื้อในเป็นสีขาว 哪本好？這本好。Nǎ běn hǎo? Zhè běn hǎo. เล่มไหนดี เล่มนั้นดี หากไม่ใช่เป็นการแสดงถึงการเปรียบเทียบจะนำคำคุณศัพท์เปลี่ยนอยู่ในรูปคำคุณศัพท์บอกสภาพมาใช้เป็นภาคแสดงแทน โดยการเติมคำวิเศษณ์บอกระดับไว้หน้าคำคุณศัพท์ หรือ ใช้คำคุณศัพท์บอกสภาพที่มีหน่วยคำเสริมตามหลัง เช่น 價錢很便宜。Jiàqián hěn piányi. ราคาถูกมาก 屋裏黑黝黝的。Wūlǐ hēi yōuyōu de. ในห้องมืดตึ๊ดตื๋อ

ในประโยคที่ 28 นี้ ได้ใช้คำคุณศัพท์ 笨 bèn (ที่) โง่ ซึ่งเป็นคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ แต่ในประโยคที่พูดถึงของเพียงสิ่งเดียว ทำให้ผิดหลักไวยากรณ์ภาษาจีนกลาง จึงควรแก้ไข โดยเปลี่ยนคำคุณศัพท์ 笨 bèn ให้เป็นคำคุณศัพท์บอกสภาพ โดยการเติมคำวิเศษณ์แสดงระดับ 很 hěn อย่างมาก ช่างหน้าคำคุณศัพท์

ประโยคที่ 29

√那個人很笨，什麼問題都不能回答。

√Nàge rén hěn bèn, shénme wèntí dōu bù néng huídá.

¹¹ บางครั้งคำคุณศัพท์บอกคุณสมบัตินี้สองพยางค์ สามารถอนุโลมให้ใช้ในประโยคทั่วไปได้ โดยไม่จำเป็นต้องแสดงถึงการเปรียบเทียบ

คนนั้น โง่มาก ปัญหาอะไรก็ตอบไม่ได้

2.1.3.3.2 การนำคุณศัพท์บอกสภาพไปใช้เป็นคำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ

ข้อผิดพลาดในการนำคุณศัพท์บอกสภาพไปใช้เป็นคำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ คือ ข้อผิดพลาดในการนำคำคุณศัพท์บอกสภาพไปวางไว้ในตำแหน่งที่จำเป็นต้องใช้คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ

ประโยคที่ 30

* 我不常买贵贵的衣服。

* Wǒ bùcháng mǎi guìguì de yīfu.

ฉันไม่ค่อยซื้อเสื้อผ้า แพงๆ

ประโยคที่ 31

* 谁都不想跟那些坏坏的人做朋友。

* Shéi dōu bù xiǎng gēn nàxiē huàihuài de rén zuò péngyou.

ใครๆก็ไม่อยากเป็นเพื่อนกับคน เลวๆ พวกนั้น

ประโยคที่ 29 นี้ต้องการคำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติ แต่นิสิตกลับนำคำคุณศัพท์ที่เป็นคำซ้ำมาใช้ ซึ่งคำคุณศัพท์เมื่อใช้เป็นคำซ้ำจะกลายเป็นคำคุณศัพท์บอกสภาพทันที ทั้งนี้เป็นเพราะในภาษาไทย คำคุณศัพท์ที่เป็นคำซ้ำสามารถใช้บอกคุณสมบัติได้ นิสิตจึงได้ทำการแปลตรงตัวจากคำในภาษาไทยว่า แพงๆ เป็น 贵贵的 guìguì de และ คำว่า เลวๆ เป็น 坏坏的 huàihuài de ยิ่งไปกว่านั้น ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อ 2.1.3.2 ว่า การใช้คำซ้ำเป็นภาคแสดงหรือหน่วยขยายนามมักใช้แสดงถึงความน่ารัก น่าทูลนอม ความสนิทชิดเชื้อ คำว่า 贵 guì แพง และ 坏 huài เลว บอกถึงคุณสมบัติที่ไม่น่าพอใจ จึงไม่สามารถนำคำนี้มาใช้เป็นคำซ้ำขยายคำนามได้ ดังนั้น จึงต้องแก้ไขโดยใช้คำว่า 贵 guì และ 坏 huài แทน ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 30

√ 我不常买贵的衣服。

√ Wǒ bùcháng mǎi guìde yīfu.

ฉันไม่ค่อยซื้อเสื้อผ้า ที่แพง

ประโยคที่ 31

√ 谁都不想跟那些坏 (的) 人做朋友。

√ Shéi dōu bù xiǎng gēn nàxiē huài (de) rén zuò péngyou.

ใครๆก็ไม่อยากเป็นเพื่อนกับคน (ที่) เลว พวกนั้น

ประโยคที่ 32

*他的臉很蒼白。

*Tā de liǎn hěn cāngbái.

หน้าของเขา ซีดขาวมาก

ประโยคที่ 33

*他的手很冰涼。

Tā de shǒu hěn bīngliáng.

มือของเขา เย็นเหมือนน้ำแข็งมาก

蒼白 cāngbái ชาวซีด 冰涼 bīngliáng เย็นดั่งน้ำแข็ง เป็นคำคุณศัพท์สองพยางค์ที่มีความแตกต่างจากคำคุณศัพท์สองพยางค์ทั่วไป จัดอยู่ในกลุ่มคำคุณศัพท์บอกสภาพที่ไม่สามารถมีคำวิเศษณ์บอกระดับ 很 hěn และคำคุณศัพท์บอกความปฏิเสธ 不 bù ไม่ มาวางไว้ข้างหน้าได้ (Mǎ Zhēn, 1997: 26)¹² ทั้งนี้เพราะคำคุณศัพท์เหล่านี้เป็นคำที่แสดงถึงภาพลักษณะอยู่ในตัว 蒼 cāng หมายถึงสีเขียวซีด หรือ ชาวอมเทหา蒼白 cāngbái จึงหมายถึง สีขาวที่ขาวจนจะเป็นสีเขียว เป็นการแสดงให้เห็นถึงระดับของความขาว ทำให้เราเห็นภาพว่าใบหน้าที่ขาวซีดจนแทบจะกลายเป็นสีเขียว 冰 bīng แปลว่า น้ำแข็ง 冰涼 bīngliáng เย็นเหมือนน้ำแข็ง แปลว่าเย็นจัด คำทั้งสองคำนี้ มีความหมายคล้ายกับคำว่า 很白 hěn bái ชาวมาก และ 很涼 hěn liáng เย็นมาก เพียงแต่มีการเปรียบเทียบให้เห็นภาพมากกว่า ดังนั้นจึงไม่สามารถมีคำวิเศษณ์บอกระดับมาขยายซ้ำ อยู่ข้างหน้าได้อีก

วิธีการแก้ไขสองประโยคนี้ทำได้สองวิธีคือ

1. เปลี่ยน 蒼白 cāngbái และ 冰涼 bīngliáng ให้เป็น 白 bái และ 涼 liáng วิธีนี้จะทำให้ความสามารถในการบรรยายให้เห็นภาพในประโยคด้อยลงเล็กน้อย
2. ตัดคำว่า 很 hěn ทิ้งไป เหลือเพียงคำคุณศัพท์บอกสภาพ

ประโยคที่ 32 วิธีที่ 1

√他的臉很白。

√Tā de liǎn hěn bái.

√หน้าของเขาซีดมาก

¹² ศาสตราจารย์หม่าเจิน ได้กำหนดคำคุณศัพท์บอกสภาพให้เป็นคำบอกสภาพ (狀態詞 zhuàngtáicí)

ประโยคที่ 32 วิธีที่ 2

√他的臉蒼白。

√Tā de liǎn cāngbái.

√หน้าของเขา ซีดขาว

ประโยคที่ 33 วิธีที่ 1

√他的手很涼。

√Tā de shǒu hěn liáng.

√มือของเขา เย็นมาก

ประโยคที่ 33 วิธีที่ 2

√他的手冰涼。

√Tā de shǒu bīngliáng.

√มือของเขา เย็นเหมือนน้ำแข็ง

นอกจากคำคุณศัพท์บอกสภาพสองพยางค์ประเภทนี้จะไม่สามารถใช้กับคำวิเศษณ์ 很 hěn ได้แล้ว ยังไม่สามารถใช้กับคำวิเศษณ์บอกความปฏิเสธ 不 bù ด้วย แต่ยังไม่พบข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้คำคุณศัพท์บอกสภาพกับคำวิเศษณ์ 不 bù ในงานเขียนที่นำมาวิจัย

2.1.4 การใช้คำบอกลักษณะเฉพาะผิด

ในภาษาจีนมีคำอยู่ชนิดหนึ่งเรียกว่าคำบอกลักษณะเฉพาะ (區別詞 qūbiécí)¹³ คำชนิดนี้มีคุณสมบัติคล้ายคำนามแต่ไม่ใช่คำนาม ศาสตราจารย์จู่เต๋อซี ได้ให้คำนิยามคำประเภทนี้ไว้ดังนี้ (Zhū Dèxī, 1997a: 52)

คำบอกลักษณะเฉพาะ (區別詞 qūbiécí) คือ คำที่สามารถวางไว้ได้เฉพาะหน้าคำนามหรือคำช่วย “的 de” เท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น 金 jīn ทอง และ 金子 jīnzi ทองคำ ไม่เหมือนกัน คำว่า 金子 jīnzi ทองคำ นั้นเป็นคำนาม แต่ 金 jīn ทอง นั้นไม่ใช่คำนาม ไม่สามารถมีคำขยายแสดงจำนวนได้ (* 一塊金 yī kuài jīn ทอง 1 ก้อน) และยังไม่สามารถทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยคได้ ทำได้เพียงหน้าที่ขยายคำนาม (金鑊子 jīn zhuózi กำไลทอง 金房子 jīn fángzi บ้านทอง) หรือวางไว้หน้า 的 de เท่านั้น (金的鑊子 jīn de zhuózi กำไลที่เป็นทอง 這隻鑊子是金的。Zhè zhī zhuó

¹³ นักภาษาศาสตร์บางท่านได้จัดให้คำบอกลักษณะเฉพาะเป็นคำคุณศัพท์ประเภทหนึ่ง เรียกว่า คำคุณศัพท์ที่ไม่สามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดง (非謂形容詞 fēiwèi xíngróngcí)

zi shì jīnde. กำไลนี้ทำจากทอง) คำว่า 慢性 màn xìng เจื้อย เรื้อรัง และ 慢 màn ช้า ไม่เหมือนกัน คำว่า 慢 màn ช้า เป็นคำคุณศัพท์ แต่ 慢性 màn xìng เจื้อยหรือเรื้อรัง ไม่เป็นคำคุณศัพท์ เพราะไม่สามารถมีคำขยาย 很 hěn มาก วางไว้ข้างหน้าได้ และยังไม่สามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยคได้ สามารถทำหน้าที่ได้เพียงขยายคำนาม เท่านั้น (慢性病 màn xìng bìng โรคเรื้อรัง 慢性氣管炎 màn xìng qìguǎnyán โรค หลอดลมอักเสบเรื้อรัง) หรือสามารถวางไว้หน้า 的 de (慢性的難治。Màn xìng de nánzhì. สิ่งที่เราื้อรังรักษายาก) คำว่า 金 jīn ทอง และ 慢性 màn xìng เจื้อย เรื้อรัง เหล่านี้ คือคำบอกลักษณะเฉพาะ

สำหรับลักษณะข้อผิดพลาดที่พบในการใช้คำบอกลักษณะเฉพาะนี้ ได้แก่การนำเอาคำ ประเภทนี้มาใช้เป็นคำนาม ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 34

* 我喜歡金，不喜歡銀。

* Wǒ xǐhuan jīn, bù xǐhuan yín.

ฉันชอบ ทอง แต่ไม่ชอบ เงิน

ประโยคที่ 35

* 他們夫妻經常爭吵，男也不好，女也不好。

* Tāmen fūqī jīngcháng zhēngchǎo, nán yě bù hǎo, nǚ yě bù hǎo.

พวกเขาสามีภรรยาทะเลาะกันบ่อยๆ ชาย ก็ไม่ดี หญิง ก็ไม่ดี

ประโยคที่ 36

* 他們的漢語當然比我們的好多了；他們是高級，我們是初級。

* Tāmen de Hànyǔ dāngrán bǐ wǒmen de hǎo duō le; tāmen shì gāojí, wǒmen shì chūjí.

ภาษาจีนของพวกเขาดีกว่าของเราอย่างมากอย่างแน่นอน พวกเขาเป็น ขั้นสูง พวกเราเป็น ขั้น
ต้น

金 jīn ทอง 銀 yín เงิน 男 nán ชาย 女 nǚ หญิง 高級 gāojí ขั้นสูง และ 初級 chūjí ขั้นต้น เป็นคำบอกลักษณะเฉพาะ ไม่สามารถทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคหรือกรรมของประโยคได้ สามารถทำได้เพียงขยายหน่วยนามที่มาทำหน้าที่เป็นประธานหรือกรรมของประโยคเท่านั้น ข้อผิดพลาดทั้ง 3 ประโยคที่ได้ยกมานี้ จึงเป็นข้อผิดพลาดที่ทำให้ประโยคไม่สมบูรณ์โดยขาดส่วนที่เป็นประธานหรือกรรมของประโยคไป ดังนั้นจึงควรแก้ไขโดยเติมคำว่า 的 de เพื่อให้คำบอกลักษณะเฉพาะนี้กลายเป็นโครงสร้างกลุ่มคำ de (的字結構) ซึ่งสามารถทำหน้าที่เป็นเสมือนคำนามได้ หรือ หาคำนามมาใช้แทนที่โดยตรง เช่น นำคำว่า 男方 nánfāng ฝ่ายชาย

女方 nǚfāng ฝ่ายหญิง มาใช้แทน 男 nán 女 nǚ อย่างไรก็ตามก็ดี หากความหมายในประโยคขาดความชัดเจน ก็จำเป็นต้องนำบริบทมาเสริมให้ประโยคนั้นมีความชัดเจนมากขึ้น เช่น ประโยคที่ 33 แม้ว่าจะเติม 的 de ลงไปแล้ว ก็ยังไม่รู้อยู่ที่ว่า สิ่งของนั้นคืออะไร นอกจากจะมีการกล่าวถึงไว้ก่อนหน้าให้ผู้พูดจะกล่าวประโยคนี้อยู่แล้ว จึงควรเติมคำนามให้มาทำหน้าที่เป็นหน่วยหลัก เช่น 項鍊 xiàngliàn สร้อย 鐲子 zhuózi กำไล เพื่อให้ประโยคมีความหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ในประโยคที่ 35 ก็เช่นเดียวกัน การเติม 的 de อาจจะไม่เพียงพอ จึงควรเพิ่มคำว่า 學生 xuésheng เพื่อให้ประโยคมีความหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้นด้วย ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 34

√ 我喜歡金的（項鍊），不喜歡銀的。

√ Wǒ xǐhuan jīn de (xiàngliàn), bù xǐhuan yín de.

ฉันชอบ (สร้อย) ที่เป็นทอง ไม่ชอบ ที่เป็นเงิน

ประโยคที่ 35

√ 他們夫妻經常爭吵，男方/男的也不好，女方/女的也不好。

√ Tāmen fūqī jīngcháng zhēngchǎo, nánfāng/nánde yě bù hǎo, nǚfāng/nǚde yě bù hǎo.

พวกเขาสามีภรรยาทะเลาะกันบ่อยๆ ฝ่ายชาย/ผู้ชาย ก็ไม่ดี ฝ่ายหญิง/ผู้หญิง ก็ไม่ดี

ประโยคที่ 36

√ 他們的漢語當然比我們的好多了；他們是高級班的學生，我們是初級班的學生。

√ Tāmen de Hànyǔ dāngrán bǐ wǒmen de hǎo duō le; tāmen shì gāojí bān de xuésheng, wǒmen shì chūjí bān de xuésheng.

ภาษาจีนของพวกเขาจะดีกว่าของเราอย่างแน่นอน พวกเขาเป็น นักเรียนชั้นสูง
พวกเราเป็น นักเรียนชั้นต้น

2.1.5 การใช้คำสรรพนามผิด

คำสรรพนาม (代詞 dàicí) แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ คำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม และมีคุณสมบัติเป็นคำกริยา คำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม (體詞性 tǐcíxìng) เช่น 我 wǒ ฉัน 你 nǐ เธอ 他 tā เขา 什麼 shénme อะไร คำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยา 謂詞性 (wèicíxìng) ได้แก่ 這樣 zhèyàng แบบนี้ 那樣 nà yàng แบบนั้น

ข้อผิดพลาดในการใช้คำสรรพนามผิด ได้แก่ การใช้คำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม ไปใช้แทนคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยาและการใช้คำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยาไปใช้แทนคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 37

* 爲什麼你說那樣?

* Wèi shénme nǐ shuō nà yàng.

ทำไมเธอพูดเช่นนั้น ละ

ประโยคที่ 38

* 我不知道爲什麼他做這樣。

* Wǒ bù zhī dào wèi shénme tā zuò zhè yàng.

ฉันไม่รู้ว่ทำไมเขาต้องทำแบบนี้

ทั้งประโยคที่ 37 และ 38 เป็นประโยคที่มีข้อผิดพลาดในการใช้คำว่า 那樣 nà yàng 這樣 zhè yàng คำว่า 那樣 nà yàng แบบนั้น เป็นอย่างนั้น เช่นนั้น และ 這樣 zhè yàng แบบนี้ เป็นอย่างนี้ เช่นนี้ เป็นคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยา (謂詞性代詞 wèicí xìng dàicí) ไม่สามารถนำมาใช้แทนคำนาม แต่สามารถใช้แทนคำกริยา กริยาวลี หรือ คำคุณศัพท์ได้ (Zhū Dèxī, 1997a: 148) ตัวอย่าง

* 他要吃半生半熟的肉，我也要吃這樣。

* Tā yào chī bànshēng bànshú de ròu, wǒ yě yào chī zhè yàng.

เขาต้องการทานเนื้อครึ่งสุกครึ่งดิบฉันก็ต้องการทานแบบนี้

√ 他要吃半生半熟的肉，我也要這樣。

√ Tā yào chī bànshēng bànshú de ròu, wǒ yě yào zhè yàng.

เขาต้องการทานเนื้อครึ่งสุกครึ่งดิบฉันก็ต้องการแบบนี้

จากตัวอย่างที่ยกมาประกอบ 2 ตัวอย่างนี้จะเห็นว่า ตัวอย่างที่ 1 มีความแตกต่างกับตัวอย่างที่ 2 ตรงที่ ตัวอย่างที่ 1 這樣 zhè yàng ใช้แทน 半生半熟的肉 bànshēng bànshú de ròu เนื้อที่ครึ่งสุกครึ่งดิบ ซึ่งเป็นคำนามคำว่า 這樣 zhè yàng ไม่สามารถใช้แทนคำนามได้ จึงทำให้ประโยคนี้นผิด แต่ในตัวอย่างที่ 2 這樣 zhè yàng ใช้แทน 吃半生半熟的肉 chī bànshēng bànshú de ròu กินเนื้อที่ครึ่งสุกครึ่งดิบ ซึ่งเป็นกริยาวลีตัวอย่างที่ 2 นี้จึงไม่ผิดหลักไวยากรณ์แต่ประการใด

ในประโยคที่ 37 นั้น 那樣 nà yàng ไม่สามารถทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา 說 shuō ได้ เพราะ 說 shuō เป็นคำกริยาที่ต้องการกรรมที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม (體詞性 tǐcí xìng) แต่

那樣 nà yàng เป็นคำสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยา (謂詞性 wèicíxìng) วิธีการแก้ไขสามารถทำได้สองวิธีคือ วิธีที่ 1 เติมคำ 麼 huà ลงไปเพื่อเป็นกรรมให้กับกริยา 說 shuō คำสรรพนาม 那樣 nà yàng ก็จะกลายเป็นหน่วยขยายนาม (定語 dìngyǔ) แทนคำที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยาสามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนามในภาษาจีนได้ วิธีที่สอง ย้าย 那樣 nà yàng ไปวางไว้หน้ากริยา 說 shuō แทน ซึ่งก็จะทำให้ 那樣 nà yàng ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายกริยา (狀語 zhuàngyǔ) คำที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยาก็สามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายกริยาได้เช่นเดียวกัน

ประโยคที่ 37 วิธีที่ 1

√ 爲什麼你說那樣的話。

√ Wèi shénme nǐ shuō nà yàng de huà.

ทำไมเธอ พูดคำพูดเช่นนั้น ละ

ประโยคที่ 37 วิธีที่ 2

√ 爲什麼你那樣說?

√ Wèi shénme nǐ nà yàng shuō.

ทำไมเธอ พูดอย่างนั้น ละ

เช่นเดียวกับกับประโยคที่ 37 ในประโยคที่ 38 นั้น 這樣 zhè yàng ได้ถูกนำมาใช้เป็นกรรมของ 做 zuò แทนสิ่งที่ถูกทำ ซึ่งไม่สามารถกระทำได้ เพราะกรรมของกริยา 做 zuò ต้องเป็นคำที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม แต่ 這樣 zhè yàng มีคุณสมบัติเป็นคำกริยา วิธีการแก้ไขสามารถทำได้ 2 วิธีคือ

1. เติมคำนามไว้ข้างหลัง 這樣 zhè yàng เช่น 事 shì เรื่อง เพื่อให้ 這樣 zhè yàng ทำหน้าที่เป็นคำขยาย
2. นำ 這樣 zhè yàng ไปวางไว้ข้างหน้าคำกริยา การนำมาวางไว้หน้าคำกริยานี้ 這樣 zhè yàng จะใช้แทนอากัปกริยา ทำทาง วิธีในการกระทำ

ประโยคที่ 38 วิธีที่ 1

√ 我不知道爲什麼他做這樣的事。

√ Wǒ bù zhīdào wèi shénme tā zuò zhè yàng de shì.

ฉันไม่รู้ว่ทำไมเขาต้อง ทำ(สิ่งที่ เป็น)แบบนี้

ประโยคที่ 38 วิธีที่ 2

√ 我不知道爲什麼他這樣做。

√ Wǒ bù zhīdào wèi shénme tā zhè yàng zuò.

ฉันไม่รู้ทำไมเขาต้อง ทำแบบนี้

ประโยคที่ 39

*你喜歡一邊走一邊聊天，我也這樣喜歡。

* Nǐ xǐhuan yībiān zǒu yībiān liáotiān, wǒ yě zhèyàng xǐhuan.

เธอชอบเดินไปคุยไป ฉันก็ ชอบแบบนี้

คำว่า 喜歡 xǐhuan ชอบ เป็นคำสรรพนามกริยา ซึ่งคำกริยาที่เข้าร่วมกับ 喜歡 xǐhuan สามารถเป็นได้ทั้งคำที่มีคุณสมบัติเป็นคำนามและคำกริยา คำ 這樣 zhèyàng ในประโยคย่อย หลังจากนั้น ใช้แทน 一邊走一邊聊天 yībiān zǒu yībiān liáotiān เดินไปคุยไป ในประโยคแรก ดังนั้น จึงต้องนำมาวางไว้หลังคำกริยา 喜歡 xǐhuan เพื่อทำหน้าที่เป็นกรรมให้กับคำกริยาดังกล่าว

ประโยคที่ 39 วิธีที่ 1

√你喜歡一邊走一邊聊天，我也喜歡這樣。

√ Nǐ xǐhuan yībiān zǒu yībiān liáotiān, wǒ yě xǐhuan zhèyàng.

√ เธอชอบเดินไปคุยไป ฉันก็ ชอบแบบนี้

ในประโยคที่ 39 นี้ ยังอาจแก้ไข โดยละคำว่า 這樣 zhèyàng ได้ เนื่องจาก กรรมในประโยคย่อยแรก เป็นสิ่งเดียวกับประโยคย่อยหลัง ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 39 วิธีที่ 2

√你喜歡一邊走一邊聊天，我也喜歡。

√ Nǐ xǐhuan yībiān zǒu yībiān liáotiān, wǒ yě xǐhuan.

√ เธอชอบเดินไปคุยไป ฉันก็ชอบ

ประโยคที่ 40

*要是我盡力地幫助外國運動員，這些可使他們對我們的國家有好的印象。

* Yàoshì wǒ jìnli de bāngzhù wàiguó yùndòngyuán, zhèxiē kě shǐ tāmen duì wǒmen de guójiā yǒu hǎo de yìnxiàng.

* หากฉันช่วยเหลือนักกีฬาต่างชาติอย่างสุดความสามารถ เหล่านี้ ก็จะทำให้พวกเขามีความประทับใจที่ดีต่อประเทศของเรา

ในที่นี้ ผู้พูดต้องการนำคำสรรพนาม 這些 zhèxiē เหล่านี้ มาใช้แทนประโยคซึ่งอยู่ด้านหน้า 我盡力地幫助外國運動員 wǒ jìnli de bāngzhù wàiguó yùndòngyuán ฉันทำงานของฉันอย่างสุดความสามารถ ช่วยเหลือนักกีฬาต่างชาติอย่างเต็มที่ ซึ่งไม่สามารถทำได้เพราะ คำสรรพนาม 這些 zhèxiē เหล่านี้ เป็นสรรพนามที่มีคุณสมบัติเป็นคำนาม ใช้แทนคำนามได้ แต่ใช้

แทนกริยาวลีหรือประโยคไม่ได้ จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนคำว่า 这些 zhèxiē ให้เป็นคำว่า 这样 zhèyàng แทน

ประโยคที่ 40

√要是我盡力地幫助外國運動員，這樣可使他們對我們的國家有好的印象。

√ Yaoshi wǒ nǚlì zuò wǒ de shì, nǚlì bāngzhù wàiguó yùndòngyuán, zhèyàng kě shǐ tāmen duì wǒmen de guójiā yǒu hǎo de yìnxìang.

√ หากฉันช่วยเหลือนักกีฬาต่างชาติอย่างสุดความสามารถ เช่นนี้ ก็จะทำให้พวกเขา มีความประทับใจที่ดีต่อประเทศของเรา

2.2 การใช้คำไม่รับกัน

ในภาษาจีน ข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่รับกัน เป็นปัญหาที่นักวิชาการหลายคนให้ความสนใจอย่างมาก ศาสตราจารย์หม่าเจิน (Mǎ Zhēn, 1997: 201) ได้ให้คำนิยามข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่รับกันไว้ว่า

การใช้คำไม่รับกัน คือ การใช้คำซึ่งเป็นส่วนประกอบของประโยคอย่างไม่สัมพันธ์กัน ไม่ว่าจะเป็นประธานกับภาคแสดง หน่วยกริยาและหน่วยกรรม หน่วยขยายกับหน่วยหลัก ส่วนประกอบเหล่านี้ล้วนมีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น หากไม่ระมัดระวังความสัมพันธ์ของส่วนประกอบเหล่านี้เวลาเข้าประโยคแล้ว ก็จะทำให้เกิดปัญหาการใช้คำไม่รับกันตามมา

สำหรับในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ การใช้คำไม่รับกัน หมายถึง การนำคำสองคำที่ความหมายไปด้วยกันไม่ได้หรือไม่สัมพันธ์กัน มาใช้เป็นส่วนประกอบของประโยคเดียวกัน แม้ว่าจะใช้คำได้ถูกต้องตามชนิดของคำแล้วก็ตาม ยกตัวอย่าง เช่น

ฉันดื่มน้ำ

* ฉันดื่มข้าว

ดื่ม เป็นคำกรกรรมกริยา ปกติแล้วคำกรกรรมกริยาสามารถตามด้วยกรรม ได้ แต่คำกริยาดื่ม ใช้กับของเหลว หรือเครื่องดื่ม ไม่สามารถใช้กับอาหารทั่วๆ ไปได้ ประโยค *ฉันดื่มข้าว จึงเป็นประโยคที่มีข้อผิดพลาดเพราะใช้คำไม่รับกัน

สาเหตุสำคัญที่นิสิตใช้คำภาษาจีนไม่รับกันมีสองประการคือ

1. ความแตกต่างในด้านของวัฒนธรรมการใช้ภาษา ซึ่งไม่จำกัดว่า จะมีแต่เฉพาะภาษาจีนกับภาษาไทยเท่านั้น ทุกภาษามีความแตกต่างกันทั้งสิ้น เพียงแต่มากหรือน้อยเท่านั้น ตัวอย่างเช่น

ภาษาไทย	ภาษาจีน	ภาษาอังกฤษ
ฉัน <u>ดื่ม/ชด</u> น้ำแกง	我 <u>喝</u> 湯。	I <u>eat</u> soup.
	Wǒ <u>hē</u> tāng. (ฉัน <u>ดื่ม</u> น้ำแกง)	(ฉัน <u>กิน</u> น้ำแกง)

ในภาษาไทยเราสามารถใช้คำว่า กิน ดื่ม และ ชด กับน้ำแกง แต่ในภาษาจีนต้องใช้คำว่า ดื่ม (喝 he) เท่านั้น ส่วนภาษาอังกฤษกลับไม่สามารถใช้คำว่า ดื่ม ใช้ได้แต่คำว่า กิน (eat) นี่คือนิยามของความแตกต่างในด้านวัฒนธรรมการใช้ภาษา ซึ่งนิยามมักไม่ทราบว่า คำสองคำที่ใช้ด้วยกันได้ในภาษาไทย กลับใช้ด้วยกันไม่ได้ในภาษาจีน หลายครั้งเราจะเห็นว่ารูปแบบการใช้คำในภาษาไทยมีความคล่องตัวมากกว่าและข้อจำกัดน้อยกว่าในภาษาจีน ดังจะเห็นได้จากข้อผิดพลาดต่างๆ ที่จะกล่าวถึงต่อไป

2. นิยามสับสนกับคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน เช่น คำว่า 做 zuò และ 作 zuò ซึ่งแปลว่า ทำ เหมือนๆ กัน แต่กลับใช้กับบริบทที่แตกต่างกัน 做 zuò สามารถใช้ได้ทุกๆ ไป แต่ 作 zuò ต้องใช้กับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับงานศิลปะและงานเขียน หากนำ 作 zuò ไปใช้แทน 做 zuò ก็ทำให้เกิดปัญหาการใช้คำไม่รับกันขึ้น

做	zuò	ทำ	作	zuò	ทำ
做衣服	zuò yīfu	ทำเสื้อผ้า (ตัดเย็บเสื้อผ้า)	作詩	zuò shī	แต่งกลอน
做飯	zuò fàn	ทำกับข้าว	作畫	zuò huà	วาดรูป
做買賣	zuò mǎimài	ทำการค้า	作文章	zuò wénzhāng	เขียนบทความ

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะแบ่งข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่รับกัน ตามตำแหน่งของคำที่ไม่รับกันในประโยค ดังนี้

- 2.2.1 ข้อผิดพลาดในการใช้ประธานและภาคแสดงที่ไม่รับกัน
- 2.2.2 ข้อผิดพลาดในการใช้หน่วยกริยาและหน่วยกรรมที่ไม่รับกัน
- 2.2.3 ข้อผิดพลาดในการใช้หน่วยขยายนามและหน่วยหลักที่ไม่รับกัน
- 2.2.4 ข้อผิดพลาดในการใช้หน่วยขยายกริยาและหน่วยหลักที่ไม่รับกัน

2.2.1 ข้อผิดพลาดในการใช้ประธานและภาคแสดงที่ไม่รับกัน

ข้อผิดพลาดในการใช้ประธานและภาคแสดงที่ไม่รับกัน คือ คำกริยาหรือกรรมที่ปรากฏในประโยคไม่สามารถใช้กับประธานในประโยคนั้นๆ ได้ ในภาษาไทยก็มีตัวอย่างของการใช้ประธานและภาคแสดงไม่รับกัน เช่น

* คุณประทีปเป็นคนแสนรู้

√คุณประทีปเป็นคนรอบรู้

แสนรู้ เป็นคำที่ไม่ใช้กับคน แต่มักจะใช้กับสุนัข การที่นำมาใช้กับคนจึงไม่เหมาะ ใช้คำว่า รอบรู้ จึงจะเหมาะสมกว่า อย่างไรก็ตาม คำว่า แสนรู้ อาจนำไปใช้กับคนได้โดยใช้ในประโยค เสียดสี หรือว่ากล่าว

ในภาษาจีนก็เช่นเดียวกัน จำเป็นต้องเลือกคำที่ใช้ในภาคแสดงให้เหมาะสมกับประธาน ของประโยค ตัวอย่างข้อผิดพลาดในการใช้ประธานและภาคแสดงไม่รับกันของนิสิต เช่น ประโยคที่ 41

* 我認爲這屆政府沒有功能。

* Wǒ rènwéi zhè jiè zhèngfǔ méiyǒu gōngnéng.

ฉันคิดว่า รัฐบาลชุดนี้ ไม่มีความสามารถ

功能 gōngnéng แปลว่า ความสามารถ ประสิทธิภาพ ซึ่งมีอยู่ในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือคุณสมบัติ หน้าที่ ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า function เช่น 語法功能 yǔfǎ gōngnéng ความสามารถ คุณสมบัติ หน้าที่ ทางภาษา 耳的功能是聽。Ěr de gōngnéng shì tīng. ความสามารถหรือหน้าที่ของหูคือการฟัง ดังนั้นการใช้คำว่า 功能 gōngnéng ในที่นี้จึงไม่เหมาะ เพราะการที่ 政府 zhèngfǔ รัฐบาล มีความสามารถหรือไม่มีความสามารถนั้น ควรหมายถึง ความสามารถที่จะทำกิจการบ้านเมืองของประเทศให้ลุล่วง ซึ่งต้องใช้คำว่า 能力 nénglì จึงจะเหมาะสม

ประโยคที่ 41

√我認爲這屆政府沒有能力。

√ Wǒ rènwéi zhè jiè zhèngfǔ méiyǒu nénglì.

ฉันคิดว่า รัฐบาลชุดนี้ ไม่มีความสามารถ

ประโยคที่ 42

* 他們的生活水平不太好。

* Tāmen de shēnghuó shuǐpíng bù tài hǎo.

มาตรฐานความเป็นอยู่ของพวกเขาไม่ค่อยดี

คำว่า 水平 shuǐpíng ตรงกับภาษาไทยว่า มาตรฐาน แม้ทั้งสองคำจะมีคุณสมบัติเป็นคำนามเหมือนกัน แต่แตกต่างกันตรงที่ในภาษาจีน จะไม่พูดว่า *水平很好 shuǐpíng hěn hǎo มาตรฐานดี หรือ 水平不好 shuǐpíng bù hǎo มาตรฐานไม่ดี แต่จะใช้ 水平很高 shuǐpíng hěn gāo มาตรฐานสูง หรือ 水平很低 shuǐpíng hěn dī มาตรฐานต่ำ เท่านั้น (Zhāng Shòu

kāng และ Lín Xìngguāng, 1996: 1077) ในขณะที่ภาษาไทยสามารถพูดได้ทั้ง มาตรฐานดี/ไม่ดี มาตรฐานสูง/ไม่สูง ซึ่งเป็นความแตกต่างในวัฒนธรรมการใช้ภาษา
ประโยคที่ 42

√ 他們的生活水平不太高。

√ Tāmen de shēnghuó shuǐpíng bù tài gāo.

มาตรฐานความเป็นอยู่ของพวกเขาไม่ค่อยสูง

2.2.2 ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาและหน่วยกรรมที่ไม่รับกัน

การใช้คำกริยาและหน่วยกรรมที่ไม่รับกัน หมายถึง การที่นิสิตเลือกใช้คำกริยาที่ไม่เหมาะสมกับกรรมที่ตามหลัง หรือเลือกใช้หน่วยกรรมที่ไม่เหมาะสมกับคำกริยา ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 43

* 要先比預賽才能比復賽。

* Yào xiān bǐ yùsài cái néng bǐ fùsài.

จะต้อง แข่งการแข่งขันรอบแรก ก่อนจึงจะ แข่งการแข่งขันรอบสอง ได้

比 bǐ แม้จะแปลว่า เปรียบเทียบ แข่ง แต่ไม่สามารถใช้กับ 預賽 yùsài การแข่งขันรอบแรก หรือ 復賽 fùsài การแข่งขันรอบสอง ได้ ควรใช้กริยา คำว่า 參加 cānjiā เข้าร่วมจะเหมาะสมกว่า

ประโยคที่ 43

√ 要先參加預賽才能參加復賽。

√ Yào xiān cānjiā yùsài cái néng cānjiā fùsài.

จะต้องเข้า ร่วมการแข่งขันรอบแรก ก่อนจึงจะ ร่วมการแข่งขันรอบสอง ได้

ประโยคที่ 44

* 他穿眼鏡。

* Tā chuān yǎnjìng.

เขาสวมแว่นตา

คำว่า สวม หรือ สวมใส่ ในภาษาไทย สามารถใช้ได้กับคำต่างๆ ไป เช่น สวมเสื้อผ้า สวมกระโปรง สวมหมวก สวมแว่น แต่ในภาษาจีนนั้น คำว่า สวม ตรงกับคำว่า 穿 chuān และ 戴 dài แต่ทั้งสองคำใช้กับบริบทที่ต่างกัน 穿 chuān จะตรงกับคำในภาษาไทยว่า สวมใส่ ใช้กับ

เสื้อผ้า อารมณ์ ต่างๆ ที่ต้องสวมหรือสอดร่างกายเข้าไป เช่น เสื้อ กระโปรง รองเท้า ในขณะที่ 戴 dài ใช้กับเครื่องแต่งกายที่ไม่ใช่เสื้อผ้า เช่น หมวก และ แว่นตา (Zhāng Shòukāng; และ Lín Xìngguāng, 1996: 870)

ประโยคที่ 44

√ 他戴眼鏡。

√ Tā dài yǎnjìng.

เขาสวมแว่นตา

ประโยคที่ 45

* 我要把這些資料通知他們。

* Wǒ yào bǎ zhèxiē zīliào tōngzhī tāmen.

ฉันอยากจะ แจ้งรายละเอียด เหล่านี้ให้พวกเขาทราบ

คำว่า แจ้ง หรือ แจ้งให้ทราบ ในภาษาไทย ใช้ได้กับคำต่างๆ ไป รวมทั้ง รายละเอียด แต่ในภาษาจีน 通知 tōngzhī ซึ่งแปลตรงกับภาษาไทยว่า แจ้ง หรือ แจ้งให้ทราบ นั้น ไม่สามารถใช้กับคำว่า 資料 รายละเอียด ได้ เพราะ 通知 tōngzhī ต้องใช้กับคำว่า 事情 shìqing เรื่อง 情况 qíngkuàng สภาพ หรือ 消息 xiāoxi ข่าว เท่านั้น ตัวอย่างเช่น 法庭把這個情況通知被告了。Fǎtīng bǎ zhège qíngkuàng tōngzhī bèigào le. ศาลได้แจ้งเรื่องนี้แก่จำเลยแล้ว (Zhāng Shòukāng; และ Lín Xìngguāng, 1996: 1147) ถ้าต้องการแก้คำในประโยคนี้ให้รับกัน ควรแก้คำว่า 通知 tōngzhī เป็น 告訴 gàosu ซึ่งสามารถใช้ได้กับเรื่องต่างๆ ไป

ประโยคที่ 45

√ 我要把這些資料告訴他們。

√ Wǒ yào bǎ zhèxiē zīliào gàosu tāmen.

ฉันอยากจะบอกรายละเอียด เหล่านี้ให้พวกเขาทราบ

ประโยคที่ 46

* 他詳細地介紹我怎麼買票。

* Tā xiángxì de jièshào wǒ zěnme mǎi piào.

เขา แนะนำฉัน อย่างละเอียดว่า ซื้อตั๋วอย่างไร

คำว่า แนะนำ ในภาษาไทย สามารถใช้ได้กับเรื่องต่างๆ ไป ตรงกับคำว่า 介紹 jièshào ในภาษาจีน แต่ 介紹 jièshào ใช้เฉพาะในความหมายต่อไปนี้เท่านั้น

- แนะนำให้คนหนึ่งรู้จักกับอีกคนหนึ่ง เช่น 我給你們介紹一下，這是小王。
Wǒ gěi nǐmen jièshào yī xià, zhè shì Xiǎo Wáng. ฉันจะแนะนำให้พวกคุณรู้จักสัก
หน่อย นี่คือนี่หวาง
- แนะนำเข้าสู่, แนะนำเพื่อรับรอง เช่น 介紹某人入黨 jièshào mǒu rén rù dǎng.
แนะนำใครบางคนเข้าพรรค 我介紹他擔任這項工作。Wǒ jièshào tā dānrèn
zhè xiàng gōng zuò. ฉันแนะนำให้เขารับผิดชอบหน้าที่นี้
- แนะนำให้คุ้นเคย และเข้าใจสภาพ เช่น 介紹情況 jièshào qíngkuàng. แนะนำ
สภาพที่เป็นอยู่

介紹 jièshào ไม่สามารถใช้ในความหมายว่า แนะนำให้ใครทำอะไรหรืออย่างไรได้ จึง
ควรที่ให้เป็นคำกว้างๆ ที่ใช้ได้ทั่วไป จะดีกว่า

ประโยคที่ 46

√他詳細地告訴我怎麼買票。

√Tā xiángxì de gào sù wǒ zěnme mǎi piào.

เขา บอกฉัน อย่างละเอียดว่า ซื้อตั๋วอย่างไร

ประโยคที่ 47

*小和尚也不想讓瘦和尚占便宜，所以表現同意。

* Xiǎo héshàng yě bùxiǎng ràng shòu héshàng zhàn piányi, suǒyǐ biǎoxiàn tóngyì.

* เณรน้อยไม่ยอมถูกหลวงจีนผอมเอาเปรียบ จึง ปรากฏ ว่า เห็นด้วย

表現 biǎoxiàn ในประโยคที่ 47 นี้ควรแก้เป็น 表示 biǎoshì คำทั้งสองคำนี้เป็นคำที่มีความ
หมายใกล้เคียงกันมากในภาษาจีน แต่ใช้ในบริบทที่แตกต่างกันดังนี้

表示 biǎoshì แปลว่า แสดง หมายถึง การใช้ภาษาหรือท่าทางสื่อให้คนเข้าใจถึงความ
หมายที่ต้องการสื่อ

表現 biǎoxiàn แปลว่า แสดงให้เห็น หรือ ปรากฏ หมายถึง

- การแสดงให้เห็น
- ท่าทางหรือบุคลิกสื่อให้เห็น
- จงใจให้เด่น จงใจให้เห็น

ทั้งสองคำมีข้อแตกต่างกันตรงที่ 表示 biǎoshì เน้นการสื่อให้คนเข้าใจ แต่ 表現 biǎo
xiàn เน้นการแสดงให้เห็น เพราะฉะนั้นในที่นี้ เจ้าเณรน้อยต้องการให้สื่อให้อีกผู้หนึ่งเข้าใจว่าเห็น
ด้วย จึงควรใช้คำว่า 表示 biǎoshì

ประโยคที่ 47

√ 小和尚也不想讓瘦和尚占便宜，所以表示同意。

√ Xiǎo héshàng yě bùxiǎng ràng shòu héshàng zhàn piányi, suǒyǐ biǎoshì tóngyì.

ณรน้อยไม่ยอมถูกหลวงจีนผอมเอาเปรียบ จึง แสดง ว่า เห็นด้วย

ประโยคที่ 48

* 昨天我的一個好朋友生病，我就去訪問他。

* Zuótiān wǒ de yī gè hǎo péngyǒu shēngbìng, wǒ jiù qù fǎngwèn tā.

เมื่อวานนี้ เพื่อนสนิท ของฉันคนหนึ่งไม่สบาย ฉันก็เลยไป เยี่ยมเขา

การใช้คำว่า 訪問 fǎngwèn เยี่ยม นั้น นิยมใช้กับคนที่เราให้ความเคารพ หรือคนที่เป็นผู้ใหญ่ มักใช้ในภาษาที่เป็นทางการ แต่ถ้านำมาใช้กับ 朋友 péngyǒu เพื่อน ก็จะไม่เหมาะ ใช้คำว่า 看 kàn ซึ่งแปลว่าเยี่ยมได้เหมือนกัน จะเหมาะสมกว่า

ประโยคที่ 48

√ 昨天我的一個好朋友生病，我就去看他。

√ Zuótiān wǒ de yī gè hǎo péngyǒu shēngbìng, wǒ jiù qù kàn tā

เมื่อวานนี้ เพื่อนสนิท ของฉันคนหนึ่งไม่สบาย ฉันก็เลยไป เยี่ยมเขา

ประโยคที่ 49

* 不曉得第二天我會碰到一個難忘的經驗。

* Bùxiǎode dì-èr tiān wǒ huì pèngdào yī gè nánwàng de jīngyàn.

ไม่รู้ว่าจะวันรุ่งขึ้นฉันจะต้อง พบกับประสบการณ์ ที่ยากจะลืม

ในภาษาไทย คำว่า พบกับ สามารถใช้ได้กับคำทั่วไป เช่น พบกับเรื่องราว พบกับเหตุการณ์ พบกับประสบการณ์(ที่ยากจะลืม) แต่ในภาษาจีน คำว่า 碰到 pèngdào ที่มีความหมายตรงกันนั้น ไม่นิยมใช้กับ 經驗 jīngyàn ประสบการณ์ จึงควรแก้ไขโดยนำคำว่า 事情 shìqing เรื่องราว ซึ่งเป็นคำที่สามารถใช้ได้ทุกๆ ไป มาใช้แทน

ประโยคที่ 49

√ 不曉得第二天我會碰到一件難忘的事情。

√ Bùxiǎode dì-èr tiān wǒ huì pèngdào yī jiàn nánwàng de shìqing.

ไม่รู้ว่าจะวันรุ่งขึ้นฉันต้อง พบกับเรื่องราว ที่ยากจะลืม

ประโยคที่ 50

*雪花輕輕地拍到我的面子上。

* Xuěhuā qīngqīng de pāi dào wǒ de miànzi shàng.

* ปุยหิมะลอยมา กระทบบนหน้าตาของฉันเบาๆ

輕輕地拍 qīngqīng de pāi ลอยมากระทบ ไม่สามารถใช้กับ 我的面子上 wǒ de miànzi shàng บนหน้าตาของฉัน ได้ เพราะ 面子 miànzi หมายถึง หน้าตา ในเชิงศักดิ์ศรี ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นามธรรม (Dèng Shǒuxìn, 1996: 16) เช่น 這樣做就不給他面子。Zhè yàng zuò jiù bùgěi tā miànzi. ทำอย่างนี้ไม่ไว้หน้าเขาเลย ดังนั้น ในประโยคที่ 38 จึงควรแก้คำว่า 面子 miànzi เป็นคำว่า 臉 liǎn ซึ่งหมายถึง ใบหน้า

ประโยคที่ 50

√雪花輕輕地拍到我的臉上。

√ Xuěhuā qīngqingde pāi dào wǒ de liǎn shàng.

√ปุยหิมะลอยมากระทบบนใบหน้าของฉันเบาๆ

ประโยคที่ 51

*我在曼谷學大學。

*Wǒ zài Màngǔ xué dàxué.

ฉัน เรียนมหาวิทยาลัย อยู่ที่กรุงเทพฯ

ประโยคที่ 52

*我是朱拉隆功大學文學院的學生，我學中文系。

*Wǒ shì Zhūlālónggōng Dàxué Wénxué Yuàn sīniánjí de xuéshēng, wǒ xué Zhōngwén Xì.

ฉันเป็นนิสิตชั้นปีที่ 4 คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฉัน เรียนสาขาวิชาภาษาจีน

ประโยคที่ 53

*明年我要畢業了，如果沒有工作，就學碩士。

*Míngnián wǒ yào bìyè le, rúguǒ méiyǒu gōngzuò, wǒ jiù xué shuòshì.

ปีหน้าฉันก็จะเรียนจบแล้ว หากไม่มีงานทำ ฉันก็จะเรียนปริญญาโท

ประโยคที่ 54

*他要到中國去學研究生。

*Tā yào dào Zhōngguó qù xué yánjiūshēng.

เขาอยากจะไป เรียนปริญญาโท ที่ประเทศจีน

學 xué 讀 dú และ 上 shàng ทั้งสามคำนี้เป็นตัวอย่างที่ดีในแง่ของการใช้คำไม่รับกัน แม้ว่าทั้งสามคำเมื่อแปลเป็นภาษาไทยจะตรงกับคำว่า เรียน เหมือนๆ กัน แต่มีการใช้กับบริบทที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้คือ

	ตัวอย่าง	學	上	讀
เรียน+ เนื้อหาวิชา	เรียนภาษาจีน	√學中文 √ xué Zhōngwén	*上中文 * shàng Zhōngwén	√讀中文 √ dú Zhōngwén
เรียน+ สาขาวิชา	เรียนสาขา วิชาภาษาจีน	*學中文系 * xué Zhōngwén Xì	√上中文系 √ shàng Zhōngwén Xì	√讀中文系 √ dú Zhōngwén Xì
เรียน+ ระดับชั้น เรียน	เรียนสาขา วิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 4	*學中文系四年級 * xué Zhōngwén Xì sìniánjí	√上中文系四年級 √ shàng Zhōngwén Xì sìniánjí	√讀中文系四年級 √ dú Zhōngwén Xì sìniánjí
	เรียน มหาวิทยาลัย	*學大學 * xué dàxué	√上大學 √ shàng dàxué	√讀大學 √ dú dàxué
	เรียนปริญญา โท	*學碩士 * xué shuòshì	*上碩士 * shàng shuòshì	√讀碩士 √ dú shuòshì
	เรียนปริญญา โท	*學研究生 * xué yánjiūshēng	*上研究生 * shàng yánjiūshēng	√讀研究生 √ dú yánjiūshēng

學 xué เรียน เป็นคำกริยาที่ใช้แสดงถึง การทำเรียนวิชาใดวิชาหนึ่ง กรรมที่ตามหลังจะต้องแสดงถึงเนื้อหาวิชาที่เรียน ไม่สามารถใช้กับระดับการศึกษาหรือสาขาวิชาได้ในประโยคที่ 51 และ 52 จึงจำเป็นต้องแก้ไข โดยนำคำว่า 讀 dú หรือ 上 shàng มาใช้แทน คำว่า 上 shàng สามารถใช้ได้กับระดับเรียน เช่น มหาวิทยาลัย มัธยมศึกษา ชั้นปี ทั้งนี้เป็นเพราะคำว่า 上 shàng นั้นสามารถใช้ในความหมายว่า อยู่ที่ระดับ หรือ ถึงระดับ เช่น 上百萬人 shàng bǎi wàn rén ถึงล้านคน นอกจากนี้ 上 shàng ยังสามารถใช้กับ คณะ หรือ สาขาวิชา ได้อีกด้วย อย่างไรก็ตาม คำว่า 上 shàng ไม่สามารถใช้กับคำว่า ปริญญาโท ได้ ในประโยคที่ 53-54 จึงสามารถแก้ไขโดยนำคำว่า 讀 dú มาใช้แทนได้เพียงอย่างเดียว 讀 dú เป็นคำที่สามารถใช้ได้อย่างอิสระที่สุด กล่าวคือใช้ได้ทั้งกับ เนื้อหาวิชา สาขาวิชา ระดับชั้นเรียน และการเรียนปริญญาโท ดังนั้น ในประโยคที่ 51-54 จึงควรแก้ไขดังนี้

ประโยคที่ 51

√我在曼谷上 / 讀大學。

√Wǒ zài Màngǔ shàng/dú dàxué.

ฉัน เรียนมหาวิทยาลัย อยู่ที่กรุงเทพ

ประโยคที่ 52

√我是朱拉隆功大學文學院的學生，我讀上中文系。

√Wǒ shì Zhūlālónggōng Dàxué Wénxué Yuàn sīniánjí de xuéshēng, wǒ dú/shàng Zhōngwén Xì.

ฉันเป็นนิสิตชั้นปีที่ 4 คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฉันเรียนสาขาวิชาภาษาจีน
ประโยคที่ 53

√明年我要畢業了，如果没有工作，就讀碩士。

√Míngnián wǒ yào bìyè le, rúguǒ méiyǒu gōngzuò, wǒ jiù dú shuòshì.

ปีหน้าฉันก็จะเรียนจบแล้ว หากไม่มีงานทำ ฉันก็จะเรียนปริญญาโท

ประโยคที่ 54

√他要到中國去讀研究生。

√Tā yào dào Zhōngguó qù dú yánjiūshēng.

เขาอยากจะไป เรียนปริญญาโท ที่ประเทศจีน

ประโยคที่ 55

*我愛好彈洋琴和造泰文詩。

*Wǒ àihào tán yángqín hé zào Tàiwén shī.

ฉันรักการตีซิมและแต่งกลอนไทย

แต่ง ในภาษาไทยนั้น สามารถใช้ได้กับ ทั้ง ประโยค เรียงความ บทความ หนังสือและ
ภาพยกลอนต่างๆ แต่ในภาษาจีนนั้น ไม่สามารถใช้กับคำว่า 造 zào ได้ คำกริยา 造 zào ใช้ได้
กับการแต่งประโยคเท่านั้น จึงควรแก้ไขโดยเปลี่ยนคำว่า 造 zào เป็น 寫 xiě เขียน แทน
ประโยคที่ 55

√我愛好彈洋琴和寫泰文詩。

√Wǒ àihào tán yángqín hé xiě Tàiwén shī.

ฉันรักการตีซิมและแต่งกลอนไทย

2.2.3 ข้อผิดพลาดในการใช้หน่วยขยายนามและหน่วยหลักที่ไม่รับกัน

หน่วยหลัก (中心語 zhōngxīnyǔ) คือ ส่วนที่ทำหน้าที่เป็นคำหลัก และมีส่วนขยายวาง
อยู่ข้างหน้า หน่วยหลักสามารถเป็นได้ทั้ง คำนาม คำกริยา และ คำคุณศัพท์

หน่วยขยายนาม (定語 dìngyǔ) คือ ส่วนที่ทำหน้าที่ขยายคำนาม ต้องวางไว้หน้าคำนามที่ต้องการขยาย

ข้อผิดพลาดในการใช้หน่วยขยายนามและหน่วยหลักที่เป็นคำนามไม่รับกัน หมายถึง การเลือกใช้หน่วยขยายนามที่ไม่สอดคล้องกับหน่วยหลัก หรือการเลือกใช้หน่วยหลักที่ไม่เหมาะสมกับหน่วยขยายนาม ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 56

*臺灣的交通給我留下了很大的印象。

* Táiwānde jiāotōng gěi wǒ liúxià le hěn dà de yìnxiàng.

* การคมนาคมในไต้หวันประทับใจฉันใหญ่มาก

印象 yìnxiàng ความประทับใจ เป็นคำนาม ส่วนวลี ประทับใจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มักใช้โดยนำ สิ่งที่ทำให้เกิดความประทับใจ + 給 gěi + คน + 留 liú + 下 xià + 印象 yìnxiàng ซึ่งคำขยายที่นิยมใช้กับ 印象 yìnxiàng มักจะอยู่ในรูปของ 很 hěn มาก + คำคุณศัพท์ ส่วนใหญ่แล้ว คำคุณศัพท์ที่ใช้ได้แก่ 好 hǎo ที่ดี 美好 měihǎo ที่สวยงาม 深 shēn อย่างมาก อย่างลึกซึ้ง 深刻 shēnkè อย่างมาก อย่างลึกซึ้ง 差 chà ที่แย่ 壞 huài ที่เลวร้าย (Zhāng Shòukāng; และ Lín Xìng guāng, 1996: 1436) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในภาษาจีนเราไม่สามารถใช้คำคุณศัพท์ 大 dà ใหญ่ มาใช้ขยายคำว่า ความประทับใจ ได้ เมื่อดูจากประโยคแล้ว นิพิตน่าจะหมายความว่า การคมนาคมของไต้หวันประทับใจฉันมาก จึงต้องแก้คำว่า 大 dà เป็นคำว่า 深 shēn หรือ 深刻 shēn kè แทน

ประโยคที่ 56

√臺灣的交通給我留下了很深的印象。

√ Táiwān de jiāotōng gěi wǒ liúxià le hěn shēn de yìnxiàng.

√ การคมนาคมในไต้หวัน ประทับใจ ฉัน มาก

ประโยคที่ 57

*中國有很大的歷史。

* Zhōngguó yǒu hěn dà de lìshǐ.

* ประเทศจีนมี ประวัติศาสตร์ ที่ ใหญ่ มาก

โดยปกติแล้วเราจะไม่พูดว่า ประวัติศาสตร์ใหญ่ แม้กระทั่งในภาษาไทยเอง แต่มักจะพูดว่า ประวัติศาสตร์ยาวนาน ดังนั้น จึงควรแก้จากคำว่า 很大 hěn dà เป็น 很悠久 hěn yōujiǔ แทน

ประโยคที่ 57

√中國有很悠久的歷史。

√ Zhōngguó yǒu hěn yōujiǔde lìshǐ.

√ ประเทศจีนมี ประวัติศาสตร์ ที่ ยาวนาน มาก

ประโยคที่ 58

*由于下了很多的雨，于是車不好走。

* Yóuyú xiàle hěn duō de yǔ, yúshì chē bù hǎozǒu.

* เนื่องจาก ฝน ตก จำนวนมาก มาก ดังนั้นรถจึงไปลำบาก

ประโยคที่ 59

*昨天下了一場很重雨。

* Zuótiān xiàle yī chǎng hěn zhòng yǔ.

เมื่อวานนี้ ฝน ตก หนัก มาก

ในประโยคที่ 58 และ 59 很多 hěn duō แปลว่า จำนวนมาก ใช้ขยายหน้าคำนาม เพื่อบอกว่าคำนามคำนั้นมีจำนวนมาก 很重 hěn zhòng เมื่อใช้ขยายหน้าคำนาม แปลว่า คำนามที่คำนั้นมีน้ำหนักมาก แต่ในภาษาจีนไม่สามารถนำคำคุณศัพท์ทั้งสองคำนี้มาขยาย ฝน ได้ ต้องใช้กับคำว่า 大 dà ใหญ่ ฝนตกท่าใหญ่ ก็คือ ฝนตกหนักนั่นเอง จึงควรแก้ไขใช้คำขยาย 大 dà ใหญ่ มาเป็นหน่วยขยายแทน ดังตัวอย่าง

ประโยคที่ 58

√由于下了很大的雨，于是車不好走。

√ Yóuyú xiàle hěn dà de yǔ, yúshì chē bù hǎo zǒu.

√ เนื่องจาก ฝน ตก หนัก มาก ดังนั้นรถจึงไปลำบาก

ประโยคที่ 59

√昨天下了一場很大的雨。

√ Zuótiān xiàle yī chǎng hěn dà de yǔ.

√ เมื่อวานนี้ ฝน ตก หนัก มาก

ประโยคที่ 60

*這是學校的規律。

* Zhè shì xuéxiào de guīlǜ.

นี่คือ กฎ ของ โรงเรียน

คำว่า 規律 guīlǜ กฎ ไม่ควรใช้กับ 學校 xuéxiào โรงเรียน ในที่นี้ควรแก้เป็นคำว่า 規定 guīdìng ทั้งสองคำนี้ แม้จะตรงกับภาษาไทยว่า กฎ ระเบียบ กฎเกณฑ์ เหมือนกัน แต่มีข้อแตกต่างดังนี้ 規律 guīlǜ หมายถึง กฎเกณฑ์ ระเบียบ วิถีของสรรพสิ่ง หรือ ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ เช่น 供求規律 gòngqiú guīlǜ กฎของอุปสงค์และอุปทาน 自然規律 zìrán guīlǜ กฎของธรรมชาติ ถ้าเราพูดว่า 生活有規律 shēnghuó yǒu guīlǜ ย่อมหมายถึง ชีวิตมีกฎระเบียบ ทำสิ่งใดมักทำสิ่งนั้นๆ อยู่เป็นประจำจนเป็นนิสัย 規定 guīdìng หมายถึง กฎ ระเบียบ หรือ ข้อตกลง ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นมาตรฐาน แบบแผน เพื่อใช้บังคับให้ปฏิบัติตาม เช่น 遵守黨章的規定 Zūnshǒu dǎngzhāng de guīdìng. เคารพกฎของพรรค 根據第一條規定 Gēnjù dì-yī tiáo guīdìng ตามกฎข้อที่หนึ่ง (Zhōngguó Shèhuì Kē xuéyuàn Yǔyán Yánjiū Cídiǎn Biānjíshì, 1978: 416) ทั้งนี้ ระเบียบหรือกฎข้อบังคับของโรงเรียน 學校 xuéxiào ก็เป็นสิ่งที่ถูกบัญญัติขึ้นเพื่อใช้เป็นแบบแผน ดังนั้นจึงควรใช้คำว่า 規定 guīdìng

ประโยคที่ 60

√這是學校的規定。

√Zhè shì xuéxiào de guīdìng.

นี่คือ กฎ ของ โรงเรียน

ประโยคที่ 61

* 我小的時代生活在這樣的環境裏。

* Wǒ xiǎo de shídài shēnghuó zài zhèyàng de huánjìng lǐ.

เมื่อ ยุคสมัย ที่ ฉันยังเด็ก มีชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมแบบนี้

คำว่า 時代 shídài แปลว่า ยุคสมัย หรือ ช่วงเวลา ที่กินระยะเวลายาวนาน มักเป็นระยะเวลาที่ได้นำเอาสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม อารยธรรมต่างๆ ในประวัติศาสตร์มาเป็นเกณฑ์แบ่งช่วงเวลา เช่น 遠古時代 yuǎngǔ shídài ยุคดึกดำบรรพ์ 第五世皇的時代 dì-wǔ shì huáng de shídài สมัยรัชกาลที่ห้า ดังนั้นคำว่า 時代 shídài จึงไม่สามารถนำมาใช้กับ ช่วงเวลาที่ฉันยังเด็กได้ เพราะช่วงเวลาที่ฉันยังเด็กนั้นกินระยะเวลาไม่นานเพียงไม่กี่ปีเท่านั้น ต้องแก้ไขโดยใช้คำว่า 時候 shíhòu ซึ่งเป็นคำที่ใช้กับช่วงเวลาที่ยาวนาน

ประโยคที่ 61

√我小的時候生活在這樣的環境裏。

√Wǒ xiǎo de shíhòu shēnghuó zài zhèyàng de huánjìng lǐ.

เมื่อ สมัย ที่ ฉันยังเด็ก มีชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมแบบนี้

2.2.4 ข้อผิดพลาดในการใช้หน่วยขยายกริยาและหน่วยหลักที่ไม่รับกัน

ข้อผิดพลาดในการใช้หน่วยขยายกริยา (状語 Zhuàngyǔ) และคำกริยาที่เป็นหน่วยหลัก (中心語 zhōngxīnyǔ) ไม่รับกัน เกิดจากการใช้เลือกคำขยายกริยามาขยายคำกริยาในประโยคอย่างไม่เหมาะสม

ประโยคที่ 62

*雖然曼谷有各種各樣的設備，生活非常方便，但是我們也要緊急地工作。

* Suīrán Màngǔ yǒu gè zhǒng gè yàng de shèbèi, shèngguó fēicháng fāngbiàn, dānshì wǒmen yě yào jǐnjí de gōngzuò.

แม้ว่ากรุงเทพจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย ชีวิตแสนสะดวกสบาย แต่พวกเราก็ต้อง ทำงานอย่างรีบด่วน

緊急 jǐnjí ซึ่งแปลว่า รีบด่วน คับขัน ไม่นิยมใช้กับ 工作 gōngzuò การทำงาน ในที่นี้ควรแก้ไขใช้คำว่า 緊張 jǐnzhāng เร่งรีบ แทน เนื่องจากคำทั้งสองมีข้อแตกต่างกัน คือ 緊急 jǐnjí หมายถึง อย่างรีบด่วน คับขัน อันเนื่องจากความจำเป็นหรือสถานการณ์บังคับให้ต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน เช่น 情况紧急 qíngkuàng jǐnjí สถานการณ์คับขัน วิกฤต 紧急命令 jǐnjí mìng lìng คำสั่งด่วน เป็นต้น แต่ 緊張 jǐnzhāng นั้นหมายถึง รีบร้อน เร่งรีบ อันเนื่องจากกิจธุระมากและเวลาน้อย จึงควรใช้เป็นคำขยายของคำกริยา 工作 gōngzuò มากกว่า

ประโยคที่ 62

√雖然曼谷有各種各樣的設備，生活非常方便，但是我們也要緊張地工作。

√ Suīrán Màngǔ yǒu gè zhǒng gè yàng de shèbèi, shèngguó fēicháng fāngbiàn, dānshì wǒmen yě yào jǐnzhāng de gōngzuò.

แม้ว่ากรุงเทพจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย ชีวิตแสนสะดวกสบาย แต่พวกเราก็ต้อง ทำงานอย่าง เร่งรีบ

ประโยคที่ 63

*大家都很温暖地招待我。

* Dàjiā dōu hěn wēnnuǎn de zhāodài wǒ.

ทุกคน ต้อนรับ ฉัน อย่างอบอุ่น

คำว่า 温暖 wēnnuǎn แม้จะตรงกับภาษาไทยว่า อบอุ่น แต่ก็ใช้กับการต้อนรับ 招待 zhāodài ไม่ได้ ทั้งนี้ เนื่องจาก 温暖 wēnnuǎn ใช้กับ 天氣 温暖 tiānqì wēnnuǎn สภาพอากาศ

อบอุ่น 友誼溫暖 yóuyì wēnnuǎn มิตรภาพอบอุ่น 家庭溫暖 jiāting wēnnuǎn ครอบครัอบอุ่น ได้ แต่ไม่ใช้กับการต้อนรับ คำที่ใช้ขยายการต้อนรับคือ 熱情 rèqíng (ความรู้สึกที่) ร้อนแรง ซึ่งเป็นข้อแตกต่างทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง เนื่องจากคนไทยไม่ชอบอากาศร้อน จึงไม่นำมาใช้กับการต้อนรับ

ประโยคที่ 63

√ 大家都很熱情地招待我。

√ Dàjiā dōu hěn rèqíng de zhāodài wǒ.

ทุกคน ต้อนรับ ฉัน อย่างอบอุ่น